

Debatten van de provincieraadszitting

29 november 2004

OPENBARE ZITTING

BEGROTINGSBESPREKINGEN

De heer voorzitter

Dames en Heren,

Wij bevinden ons in het voorlaatste beleidsdomein, namelijk dit van de tweede gedeputeerde de heer Sander Vercamer. Het beleidsdomein is aangevangen verleden week donderdag. Een eerste vraag werd reeds gesteld aangaande "personeel".

Ik zou willen vragen aan de gedeputeerde om nu te antwoorden op de tussenkomst van mevrouw Lafkioui.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ben blij dat mevrouw Lafkioui die vraag heeft gesteld en dat ze daar een tussenkomst over gehouden heeft. Ze heeft een paar kritische bedenkingen geformuleerd, maar ik denk dat er langs de andere kant ook een stuk appreciatie uit spreekt naar dit bestuur toe en vooral naar onze medewerkers die met deze problematiek bezig zijn.

Het is toch met enige fierheid dat ik u zeg, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, dat wij met ons diversiteitsbeleidsplan geselecteerd geweest zijn om een nominatie te krijgen in het kader van het diversiteitsbeleid.

Ik denk dat we dat toch even mogen zeggen.

Daaruit blijkt toch, als men geselecteerd wordt, dat men dat toch grondig bestudeerd heeft en dat men daar enige appreciatie voor heeft.

Uiteindelijk zijn we niet bij de eerste drie geëindigd, maar slecht was dat toch niet.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, ik ga daar vlug over gaan, want ik neem aan dat mevrouw Lafkioui vooral de zaak heeft willen aankaarten.

Op het einde stelt ze wel een paar kritische vragen.

Ze zegt terecht dat we dat ruimer zien in dat bestuur dan het gelijkkansenbeleid man-vrouw. En terecht. We zijn daarmee in eenspraak met wat we op pagina 4 van de beleidsverklaring 2000-2006 hebben gezegd.

Tussendoor zegt mevrouw Lafkioui : "Het is toch spijtig dat u dat niet herhaald hebt in uw beleidsplan dit jaar."

Dat is juist.

Maar het feit dat we dat niet herhalen, bevestigt gewoon wat we in de algemene beleidsnota gezet hebben. Voor de rest moet men ons beoordelen aan de hand van de feiten. En de feiten zijn de feiten.

We hebben ondertussen een diversiteitsbeleidsplan op poten gezet en dat loopt. Dat is ruimer dan inderdaad de gelijkheid man-vrouw. Trouwens, wij gaan ervan uit dat de mensen niet gelijk zijn. Wij gaan ervan uit dat de mensen gelijkwaardig zijn, dat ze gelijke kansen moeten krijgen en dat we de verschillen die er zijn tussen mensen – en dat zijn niet alleen de verschillen tussen man en vrouw – ten positieve wijze moeten kunnen aanwenden in ons beleid, in ons personeelsbeleid wat het interne gelijkkansenbeleid betreft.

We proberen niet te werken met positieve discriminatie.

U kent daar mijn mening over. Positieve discriminatie voor de ene houdt een negatieve discriminatie in voor de andere.

Wat we wel proberen doen - zeker wat ons personeelsbeleid betreft - is werken aan een positief toelidsbeleid, voorbereidende cursussen geven, mensen informeren, op het goede spoor zetten, een duw in de rug geven om ze op dezelfde manier aan de klassieke selectiecriteria te onderwerpen en in de hoop dat we van die diversiteit een positieve kracht kunnen maken.

DEBATTEN

Ik heb daar een lange toespraak over voorbereid, in samenspraak met onze administratie - die daar echt goed werk van maakt. We hebben daar gemotiveerde medewerkers voor - maar we gaan dat vandaag niet al te diep uitspitten.

Misschien kunnen we dat nog eens op een commissie bespreken en als de collega het wenst, kan ze mijn tekst uiteraard krijgen.

Wij weten ook dat zo een diversiteitsplan zich niet in het luchtledige afspeelt, niet in een vacuüm, maar dat we dat in een maatschappelijke context moeten zien. We moeten rekening houden met opvoeding, onderwijskansen, drempels die de gelijkwaardigheid en het gelijkekansenbeleid in de weg kunnen staan. Daar moeten we gaan aan werken.

Dat wil ook zeggen dat we intern mensen van de problematiek moeten bewust maken. We kunnen vanuit het beleid met nog zo goede bedoelingen bezield zijn, als dat niet gedragen wordt door de mensen in dit huis - niet alleen door de chefs, maar ook door de collega's - dan is dat tot mislukken gedoemd.

Dat hebben we proberen doen. De keuzes die we in ons diversiteitsbeleid gemaakt hebben gaan ruimer dan het VESOC-actieplan dat overeengekomen is tussen de sociale partners.

Het bestuur heeft de opportuniteit gegrepen om de acties die hier in dit huis doorgingen financieel en personeelsmatig goed te ondersteunen. We hebben inderdaad geen aparte begroting, maar wij kunnen van onze reguliere middelen, zeker wat de eerste directie betreft, gebruik maken.

We hebben ook geen supplementaire loonkosten omdat we reeds sinds enige tijd iemand belast hebben met de zorg en de opvolging van de diversiteitsproblematiek in dit huis.

Wat nu concreet uw vragen betreft.

De cijfergegevens.

De collega zegt dat we achter zijn met onze cijfergegevens.

De cijfergegevens die zij heeft zijn inderdaad al twee jaar oud. Wij hebben wat recentere cijfers.

Het aantal vrouwen binnen ons bestuur is toegenomen van 50 % in 1989 naar 56 % in 2003. We gaan in dat diversiteitsbeleid misschien eens de klemtoon wat anders moeten leggen : op mannen in plaats van op vrouwen. Het aantal hoog gekwalificeerde vrouwen is toegenomen van 43 % eind 2002 naar 45 % in 2003 wat niveau A betreft en van 48,6 % naar 49,6 % wat niveau B betreft.

We benaderen stilaan – althans in cijfers – de gelijkheid wat de niveaus betreft.

Het aantal deeltijdsen is gestegen met 1 % en 30 % van ons personeel werkt deeltijds.

Waarom zeg ik dit even ?

Omdat de maatregel deeltijds werken die wij hier hebben de combinatie arbeid-gezin vergemakkelijkt.

Wat de leidinggevenden betreft zitten we wat vrouwen aangaat iets onder het gemiddelde, 21,5 %. Maar laat ons eerlijk zijn. Uit studies die we daarover hebben, blijkt dat één van de knelpunten tot het doorstromen naar leidinggevende functies het niet kunnen nemen is van verminderde arbeidsprestaties. We zijn daarin zeer soepel in dit bestuur, behalve wat leidinggevende functies betreft. Een directeur, een diensthoofd worden verondersteld voltijds te werken.

Wij denken dat het moeilijk is – en misschien zullen de wetenschappelijke inzichten ons daar op termijn tot een andere mening brengen – om twee chefs, en dan bedoelen we eindleidinggevenden, voor één dienst verantwoordelijk te maken.

Het is een oud spreekwoord en het komt een beetje uit de landbouwsector, neem het mij niet kwalijk, maar op een meshoop kan er maar één haan de baas zijn. In het dierenleven is dat zo. Maar misschien helpt de wetenschap ons daar op termijn mee - men weet nooit - en zullen we tot andere inzichten komen.

Ik weet dat er experimenten bezig zijn in sommige bedrijven. Die hebben geen onverdeeld succes. Lees er maar de wetenschappelijke literatuur - Vacature, Jobkrant, enz. - op na.

U zult dat ook weten.

De samenstelling van commissies.

Wat de selectie betreft – de collega maakt daar ook een kleine uitweiding over – denk ik dat we perfect aan de regelgeving voldoen. Wij zorgen ervoor dat in elke commissie vrouwen aanwezig zijn, maar ook mannen.

Allochtonen binnen ons bestuur is een moeilijk punt.

Ik denk dat we daar inspanningen rond doen.

Halen we de norm ?

Ik weet het niet. Het is al moeilijk om een norm te bepalen. Het is moeilijk om na te gaan wie er allochtoon is in dit bestuur. U kunt natuurlijk nagaan wat de nationaliteit is. En dan is het zeer simpel : we zijn Belg of we zijn geen Belg en als men geen Belg is, behoort men dan tot de EU-lidstaten, of niet.

Sociologen hebben een ander criterium voor allochtonen.

Die gaan tot Belgen waarvan ten minste één ouder of twee van de grootouders van allochtone afkomst is. Zo diep gaan we niet gaan graven in het verleden van de mensen. Er bestaat ook nog een wetgeving op de privacy. U weet dat het bij de joden ook een probleem was in '40-'45. Zo diep gaan wij hier niet. Wij vragen niet dat de mensen een stamboom inleveren van waar ze komen.

Eén ding weten we wel, namelijk dat vandaag vermoedelijk 1,29 % van de medewerkers van allochtone afkomst is.

Is dat veel, is dat weinig ? Daarover kunnen we weer discussiëren.

2,5 % van de inwoners in Oost-Vlaanderen, van de 1 370 000 inwoners, zijn niet-Belg en 1,46 % zouden niet EU-Belgen zijn.

Wij hebben, volgens de gegevens waarover we beschikken, 1,29 % allochtone medewerkers van niet-EU-afkomst in dienst.

Zijn die cijfers perfect ?

Ik weet het niet. Wij bevragen dat te weinig.

Als u vindt dat we dat moeten doen, kunt u daar altijd eens een voorstel rond doen om wat dieper te gaan graven naar de afkomst, enz. In elk geval denk ik dat we hier inspanningen doen om de mensen in dienst te houden en in dienst te krijgen.

Wat dat betreft verwijs ik ook trouwens naar wat collega Van Der Meiren heeft gezegd over al wat er gebeurd is op de Politieacademie.

Het is dezelfde filosofie die wij hanteren.

Wij doen trouwens echt stappen om de wervingskanalen te verbreden en ook andere doelgroepen dan de klassieke doelgroepen te bereiken.

De collega zegt dat we ons draagvlak op een louter folkloristische manier creëren.

Ik denk dat het een literaire overdrijving is van de collega. Ze kent ons, en vooral de medewerkers in dit bestuur, beter.

Wij vinden dat wij dat wel op een wat begrijpelijke manier moeten doen, maar folkloristisch is het niet.

Alhoewel, folklore is niet altijd slecht.

U moet daar een keer serieus in zijn. We hebben hier, in deze provincie, folkloristische activiteiten zwaar gesubsidieerd naar de oudere Turken toe, enz. Maar wij proberen onze communicatie zo breed mogelijk te maken en aan te passen aan ons doelpubliek. En in dit huis zijn ze niet allemaal van niveau A.

Gelukkig maar, want het zijn deze van de lagere niveaus die ons het leven aangenaam maken. Dus we moeten daar rekening mee houden. We moeten onze vork zo breed mogelijk openzetten en aanpassen aan ons doelpubliek.

Het creëren van een draagvlak op deze zaak vergt trouwens een continue inspanning. Dat is een permanente inspanning op de werkvloer.

Conclusie, Dames en Heren Collega's.

Ik ben blij met de tussenkomen omdat het eens een gelegenheid is om er iets over te vertellen omdat het blijk geeft van het feit dat daar toch interesse voor bestaat. Anders denken onze medewerkers die daarmee bezig zijn dat ze in het luchtledige aan het werken zijn.

Niets is minder waar.

We komen tegemoet aan wat in onze beleidsverklaring staat. Het is maatschappelijk belangrijk dat we daaraan werken. Ik denk dat we goede resultaten hebben tot op heden, wat niet wil zeggen dat we op ons lauweren moeten rusten. We moeten daarmee verder gaan.

Dank u.

DEBATTEN

LANDBOUW

P. 152-161 : LANDBOUW: ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer De Roo

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De land- en tuinbouw heeft een aantal specifieke kenmerken waardoor het in de afgelopen decennia – of zelfs eeuw – altijd noodzakelijk en verantwoord was om een specifiek beleid te gaan voeren.

Doordat de land- en tuinbouw aan de basis ligt van de voedselvoorziening blijft de sector de elementaire levensbehoeften vervullen.

Deze behoefte stelt dan ook bijzondere eisen inzake veiligheid en kwaliteit aan het productieproces van deze voedingsmiddelen.

Daarom is dan ook een specifiek beleid nodig. Ook het provinciaal landbouwbeleid draagt hier zijn steentje bij.

De productieprocessen worden heel sterk beïnvloed door de natuurlijke omstandigheden : enerzijds de klimatologische omstandigheden, anderzijds het optreden van ziektes en plagen, dit ondanks de fantastisch snelle evolutie van de wetenschap.

Het productieproces heeft ook grote sprongen gemaakt.

Ethische en ecologische overwegingen spelen evenzeer mee. Door de ruimtelijke spreiding van de land- en tuinbouw heeft de sector een enorme impact op het landschap en op het platteland. Daardoor dus ook op de natuur en de biodiversiteit.

De maatschappij hecht een toenemende waarde aan de opdracht van de landbouw als mededragers van het landschap. Zij verwacht dan ook dat de sector meehelpt aan de zorg voor de rust en de ruimte op het platteland.

De landbouwsector, of laat het me “de boer en tuinder” noemen, wordt heel vaak overvallen met mooie woorden als duurzaamheid, dynamisch plattelandsbeleid of een leefbaar multifunctioneel platteland.

Veel boeren vragen zich wel af wat men bedoelt met al die termen, bijvoorbeeld met duurzaamheid.

In alle beleidsverklaringen van de overheid komt duurzaamheid aan bod. Men stelt duurzaamheid voor als een soort van driepoot met een economische, ecologische en een sociaal verantwoorde landbouw.

Ik ervaar op het terrein dat de heren en dames bedrijfsleiders geen nood hebben aan al die titels. Zij willen in de eerste plaats rechtszekerheid. Men ervaart immers dat de landbouw steeds de pineut is. Men knabbelt maar verder aan de landbouwgrond. Het is dan ook van groot belang dat zo snel mogelijk gestreefd wordt naar de maatschappelijke afspraak over de afbakening.

De sector land- en tuinbouw staat voor nieuwe uitdagingen.

Dames en Heren, ik haalde het reeds eerder aan : landbouwers zijn vandaag landschapsbouwers geworden.

Maar wat blijkt ?

De vergoeding die hier tegenover staat is helemaal niet altijd evenredig. De maatschappij verwacht dat de land- en tuinbouwsector een stuk natuur gaat onderhouden.

Daar is die sector echter nog niet helemaal klaar voor.

Een combinatie van afbouw van de bedrijfsactiviteit en onderhoud van de natuur is ook niet voor iedereen weggelegd. Niet iedereen die landbouw studeerde wil met andere woorden landschapsbouwer worden.

Sommigen gaan andere kanalen zoeken om hun producten aan de man te brengen. Er zijn diverse redenen waardoor landbouwers de weg kiezen van hoeveeverwerking en hoeveeverkoop zoals thuisverkoop van allerhande hoeveeproducten, ja zelfs ook hoeveslagerijen.

De onderliggende reden is meestal te zoeken bij het “een meerwaarde geven aan de eigen producten” en de persoonlijke band met de consument.

Bovendien is het ook mooi meegenomen dat een stuk van de winst, dat anders ergens in de handel blijft steken, opnieuw op bedrijfsniveau kan worden gebracht.

Hoeveeverwerking en verkoop zijn echter niet evident. Het vereist veel vakkennis en mensenkennis. Men moet uitermate geschikt zijn om met de wispelturige en soms veeleisende consument te kunnen omgaan. Het is vaak ook heel arbeids- en kapitaalsintensief.

De producent moet op het vlak van voedselveiligheid ook heel wat garanties kunnen bieden. Dit vraagt voortdurende inspanningen en bijscholingen.

Voedselveiligheid is vanzelfsprekend noodzakelijk. Controles zijn een must, maar het mag ook geen obsessie worden. Het zou al te jammer zijn als de typische artisanale hoeveproducten zouden verloren gaan door een wetgeving die niet vertaald wordt naar een haalbare praktijk.

De landbouwsector is op zoek naar haalbare alternatieven om het inkomen te verzekeren. En, Dames en Heren, ik kan u meedelen dat men zeer creatief is. De overschotten die men produceert probeert men tegenwoordig voor andere doeleinden aan te wenden.

De boer teelt momenteel ook elektriciteit, toch in de ons omringende landen. Steeds meer landbouwers zien dan ook een toekomst in het produceren van groene elektriciteit. De productie van bio-energie zit duidelijk in de lift. Biobrandstof door het verwerken van mest en andere bioproducten zoals bieten, maïs, koolzaad, enz.

De boeren kunnen dit niet alleen.

Ze krijgen steun van de elektriciteitsmaatschappijen die ergens verplicht zijn om groene elektriciteit op de markt te brengen. Men moet trouwens een deel groene stroom produceren.

In ons land staat men momenteel op dit vlak nog nergens.

Er lopen een aantal aanvragen uit Hooglede, Knokke en wat ik zeker weet Maldegem om zo een bedrijf op te starten.

In Duitsland, Nederland, Frankrijk en Luxemburg zijn heel wat biocentrales in werking. Gezien de hoge prijs voor fossiele brandstof en de noodzaak om alternatieve energiebronnen aan te wenden, zouden ook in Vlaanderen dergelijke projecten moeten kunnen - zo stelt men toch - vooral vanuit het perspectief van energie- en warmteproductie en hopelijk ook als bijdrage tot de oplossing van mestoverschotten.

Dit zou mede een nieuw perspectief bieden aan de landbouwsector. De teelten die men levert aan de betrokken biocentrale worden aan de dezelfde prijs of zelfs aan een betere prijs betaald.

Slagen in dit opzet betekent wel dat men van de gekende paden moet durven afwijken om die nieuwe uitdagingen aan te gaan. Ook de maatschappij en de bevoegde overheid moeten dan eigenlijk openstaan voor deze nieuwe projecten;

Neem daarbij het gebruik van CO² verslindende planten voor de aanmaak van energie en u hebt meteen twee vliegen in één klap. Als men daarbij ook nog mestoverschotten kan wegwerken, kan het niet anders dan dat er voor de land- en tuinbouw een nieuwe toekomst zou zijn weggelegd.

Maar in de ons omringende landen staan dit soort installaties in vrij uitgestrekte landbouwgebieden. Ja, zelfs in natuurgebied. Ik heb er eentje bezocht in Redange, in Luxemburg. Deze was geplaatst in een natuurgebied.

Vlaanderen is dichtgeslibd met bebouwing. De vroegere straten met langs beide kanten mooie boerderijtjes zijn herschapen tot residentiële wijken. Buurtbewoners komen in opstand bij zo een aanvraag. Geen enkele gemeente roept hoera als er zo een vergunningsaanvraag op hun bureau binnenkomt.

Enkel grootschalige installaties zijn rendabel en die passen eigenlijk niet meer in ons landschap. En mestverwerking op een industrieterrein van een landelijke gemeente, nogmaals, geen enkel gemeentebestuur staat erop te wachten.

Straks komen er waarschijnlijk ook aanvragen in deputatie voor dergelijke biomethanisatie-installaties zoals men ze noemt, dit om van geen mest te moeten spreken waarschijnlijk.

Laat mijn betoog, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, een aanleiding zijn om tweemaal na te denken bij de beslissing tot het al dan niet toekennen van dit soort van vergunningen.

Dank u.

DEBATTEN

P. 152-161 : LANDBOUW: TUSSENKOMST OVER DUURZAME BIO-LANDBOUW

Mevrouw Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het deed mij plezier in de beleidsnota van gedeputeerde Vercamer te lezen dat de provincie als streekbestuur belangrijke taken en verantwoordelijkheden heeft voor de ontwikkeling van een duurzaam land- en tuinbouwbeleid. Zelfs termen als ecologisch en milieu werden in de tekst verwezen.

Positief is dat men bij dit woordgebruik niet meer als een geitenwollensokkendrager bestempeld wordt zoals 10 of 15 jaar geleden.

Nadeel is echter dat deze woorden al te vaak gebruikt worden, soms zonder de essentie van deze woorden naar waarde te schatten.

Is onze gangbare landbouw duurzaam ?

Duurzaam betekent dat we op een welbepaalde wijze omspringen met onze grondstoffen zodat ook onze volgende generaties er nog gebruik van kunnen maken. Dat we op een natuurlijke manier omgaan met aarde of grond, met water en lucht.

Is de gangbare landbouw nog op mensenmaat ? Kunnen we nog spreken van gezinslandbouw ? Of noemen we het agro-industrie, business ?

De laatste jaren kwam de landbouw vaak negatief in de media : varkenspest, dioxinecrisis, dolle koeienziekte, BSE, vogelpest, enz. Maar anderzijds ook via de mestoverschotten, de vondst van restanten van recent DDT-gebruik in oppervlaktewater, hormonen, GGO's, enz.

Vaak denken we dat akkergronden een stuk natuur zijn. Een veld bieten, een veld maïs, het ziet toch groen. Onderzoek heeft echter uitgewezen dat het dode gronden zijn. De biodiversiteit is daar zeer gering door het veelvuldig gebruik van pesticiden door monoculturen en het verdwijnen van elk restant natuur zoals knotwilgen, hagen en verbindingselementen.

Moeten we niet meer naar een verweving van landbouw en milieu, een harmonie tussen beide, meer een verbondenheid met de natuur ?

Is duurzame landbouw niet meer een omschakeling naar biolandbouw ?

De Vlaamse regering stelde een groei van biolandbouw naar 10 % voor tegen 2010. Het is een streefcijfer, inderdaad. In 2002 bedroeg de biologische teelt in België slechts 1,78 % van het totale landbouwersenaal.

Welke stappen zetten we als provinciebestuur om dit streefcijfer mee te helpen bereiken ?

Biolandbouw staat voor kleinschaligheid, voor dierenwelzijn, voor het wegwerken van het mestprobleem. Bioboeren hebben het vaak heel moeilijk. Het is vrij arbeidsintensief, het vinden van afzetmarkten is vaak een probleem.

Wat kopen de provinciale diensten aan van bioproducten ? Wat kopen de scholen aan ? Kunnen we hier in de toekomst prioriteit aan geven ?

In Leuven is een project gestart waarbij elk kind van alle gemeentelijke scholen elke week één stuk biofruit krijgt.

Kan dit voor onze provinciale scholen ?

We kennen allemaal de bos- en zeeklassen, maar kunnen we via plattelandsontwikkeling ook werken aan boerderijklassen ?

Kinderen en jongeren zijn vervreemd van het hele landbouwgebeuren, van boerderijdieren, van onze voedselvoorziening.

Kunnen we initiatieven promoten voor schoolbezoeken aan biobedrijven ?

De Vlaamse regering schroeft haar budget voor biolandbouw terug. Het tijdschrift "Buitenkans" dat op 40 000 exemplaren verschijnt, verdwijnt in december. Ondanks de zeer positieve reacties op de inhoud van het tijdschrift wordt het omwille van besparingsmaatregelen niet meer verdeeld aan alle boeren en tuinbouwers van Vlaanderen.

Hoe bereiken wij de bioboeren in onze provincie ? Wat bieden wij hen concreet aan ?

Ik weet dat land- en tuinbouw over weinig financiële middelen beschikt, maar moeten wij in de toekomst geen prioriteiten leggen ?

Er zijn in onze provincie al heel wat initiatieven :

- het interprovinciaal onderzoekscentrum voor bioteelt in Beitem, wat een samenwerking is met drie provincies ;
- het provinciaal onderzoekcentrum in Kruishoutem waar een deel van de grond voorzien wordt voor biologische teelt onder tunnels.

Voorzien wij in de toekomst uitbreiding van de biologische teelten ?

Bij duurzame landbouw denk ik ook aan erfgoedbeplanting. Er wordt hetzelfde budget voorzien als vorig jaar in de begroting. De planning tot eind 2005 is echter reeds volzet.

Overwegen we om meer personeel op deze dienst te plaatsen ?

In de provincie West-Vlaanderen start men met een project ter bescherming van akkervogels zoals grauwe gors, geelgors, veldleeuwerik, patrijs, enz.

De landbouwers sluiten een beheersovereenkomst voor het aanleggen van een graanakkerland. Dit wordt ingezaaid met zomergraan en blijft de hele winter, tot in het voorjaar, staan zodat deze akkervogels meer broedgelegenheid hebben en vooral meer voedsel.

Is het een voorstel dat onze provincie ook kan uitwerken ?

Wellicht zijn er nog tal van projecten die ik nog niet ken, maar alle initiatieven sluiten weinig aan bij biolandbouw.

Biolandbouw is vandaag een optie, maar in de toekomst zal het een prioriteit worden. Het klinkt misschien fatalistisch, maar het is volgens mij de enige weg om de landbouw terug op te waarderen en om de sector te laten doen wat het reeds eeuwen gedaan heeft : zorgen voor een gezonde voedselvoorziening en het beheren van het natuurlijk landschap.

Dank u.

P. 158 : RUILVERKADELING : AANDEEL IN DE KOSTPRIJS VAN WERKEN UITGEVOERD IN RUILVERKAVELINGSVERBAND: ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Heyndrickx

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Laat mij toe enkele bedenkingen te formuleren die als knelpunt verbonden zijn aan een verplichte uitgave voor de provinciale bijdrage in het kader van ruilverkavelingen.

In de meeste gevallen kan men dit beschouwen als een voorbeeld van goed bestuur in een steeds veranderende ruimtelijke ordening.

Men kan het ook beschouwen als een knelpunt met een belemmering van groeikansen in de landbouwbedrijven die geheel of gedeeltelijk gelegen zijn in natuurgebieden of half-agrarische bedrijven.

De leefbaarheid van deze bedrijven wordt concurrentieel onhoudbaar tegenover de landbouwbedrijven die geheel in agrarisch gebied gelegen zijn. Oorzaak is de te strenge wetgeving voor de gebieden getroffen door plaatselijke wijzigingen in het gewestplan, die zonder echte inspraak van betrokken landbouwers zijn doorgevoerd.

Ik geef een voorbeeld.

Om tot een goede rotatie te komen is het noodzakelijk dat gronden van grasland naar bouwland, of omgekeerd, kunnen omgeploegd worden en de periodes door de landbouwer vrij kunnen bepaald worden.

Een ander knelpunt vindt men in het verwerven door de overheid van goede landbouwgrond in natuur- of half-agrarische gebieden van landbouwers die hun activiteiten wensen te stoppen of ertoe worden gedwongen.

Indien het de betrachting van de overheid zou zijn om 750 000 hectaren volwaardig agrarisch gebied in Vlaanderen te selecteren, moet de mogelijkheid eerst onderzocht worden of jonge landbouwers uit de nabije omgeving dit gebied als landbouwgrond kunnen behouden.

DEBATTEN

Een landbouwbedrijf kan in het kader van de herverkaveling, uit noodzaak, verplicht worden uit te wijken naar andere landbouwgrond, vaak zonder beheersplan voor dit gebied, zodat er opnieuw moet geïnvesteerd worden.

Wie zal de kosten vergoeden voor het plaatsen van nieuwe afsluitingen, waterputten, herzaaien van grasland en aanleg van draineerbuizen ?

Naar onze mening zou bij elke ingreep in deze gebieden op vlak van ruimtelijke ordening een openbare "landbouwtoets" moeten voorzien zijn, rechtszekerheid en maximale inspraak voor land en tuinbouw. Open ruimte binnen de agrarische structuur moet daar ook blijven. Er kan geen herbestemming zijn als er nog een mogelijkheid bestaat tot verdere economische uitbating.

Een volgend knelpunt voor de landbouw, gelegen in halfagrarisch gebied, is in de bemestingsnorm vastgelegd onder beheer van de VLM. Deze bepaalt jaarlijks voor bedrijven met cultuurgronden gelegen "in meer dan één kwetsbare zone" een bemestingsnorm voor de zone die het strengst van toepassing is. De bepaling moet jaarlijks worden aangevraagd waarna door ontleding de bemestingsnorm wordt vastgelegd, met als gevolg dat bijvoorbeeld per gebied het aantal dieren per hectare wordt bepaald dat een melkveebedrijf mag houden. Het aantal dieren wordt dus vastgelegd naargelang het bouwland die het bedrijf bewerkt.

Om die reden moet in de kwetsbare zone "Natuur" voldoende goede landbouwgrond beschikbaar blijven om aan de bemestingnorm te voldoen.

Vele boeren in die gebieden moeten noodgedwongen hun veestapel afbouwen of investeren in mestverwerking.

Terloops kan men zich afvragen wat vandaag de meerwaarde is van het opmeten van het nitraatgehalte, tot het vastleggen van de norm, waar de norm mogelijks in sommige agrarische gebieden nog niet is vastgelegd.

Graag had ik vernomen :

- in welke mate beseft de provincie voldoende dat landbouwbedrijven in en rond kwetsbare gebieden onvoldoende groeikansen hebben om hun bedrijf overeind te houden ?
- welke overlevingskans blijft bestaan wanneer komt vast te staan dat de Vlaamse regering de beoogde 750 000 hectaren volwaardig agrarisch gebied niet haalt ?
- in 2002 is 47 % van de landbouwooppervlakte als kwetsbaar gebied ingekleurd, met als belofte de inkleuring jaarlijks per gebied te herzien.

In hoever werd deze belofte in de praktijk opgevolgd ?

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal proberen beknopt en toch volledig te zijn. Vorig jaar heb ik een halfuur gehad. Ik neem aan dat u mij nu niet pakt op één minuut.

De heer voorzitter

Ik pak u zeker niet op één minuut.

De heer gedeputeerde Vercamer

Ik ga in omgekeerde volgorde beginnen en begin dus met collega Marc Heyndrickx, die ik eigenlijk heel kort zou kunnen antwoorden.

Ik zou hem kunnen zeggen op de eerste vraag dat ik in grote mate beseft dat die bedrijven moeilijkheden hebben. Op de tweede vraag zou ik kunnen antwoorden dat die overlevingskansen precair zijn en op de derde vraag dat het een Vlaamse bevoegdheid is.

Maar dat zou niet serieus zijn. U bent nog een redelijk mens en ik ga proberen u een vollediger antwoord te geven, Collega.

Eigenlijk zou ik dat kunnen doen, want de meeste dingen die u vraagt zijn Vlaamse bevoegdheid. Maar we proberen, daar waar het pas heeft, ook onze provinciale stem te laten horen in het belang van de landbouwsector die economisch nog altijd een belangrijke sector is voor onze provincie. Trouwens, voor heel Vlaanderen, want hoe klein of hoe groot die sector ook is, daar moeten we niet lang over discussiëren : wij zijn met Vlaanderen de zesde grootste exporteur in het agrobusinesscomplex in de wereld.

Dat is een formidabele prestatie.

Ik zeg altijd dat de Vlaamse land- en tuinbouw een beetje het slachtoffer van zijn eigen succes is. Wij hebben dat zeer goed gedaan sinds de tweede wereldoorlog naar productiviteit, naar continue aanpassing aan wisselende omstandigheden en wisselende eisen vanuit de samenleving en vooral vanuit de consumenten.

Maar nu concreet.

Wat uw eerste vraag betreft : landbouwbedrijven in en rond kwetsbare gebieden, groeikansen.

Wij weten dat die bijkomende beperkingen krijgen, dat het een aangepaste bedrijfsvoering vraagt en wij blijven continu zeggen dat men bij prioriteit leefbare bedrijven, ook in kwetsbare gebieden, moet sparen. En als de overheid vindt dat ze daar niet meer kunnen boeren – en dat is dan het terugvalscenario – dan moet de samenleving bereid zijn de prijs daarvoor te betalen, namelijk een behoorlijke vergoeding voor het economisch verlies en hervestigingsmogelijkheden.

Ik raad u allemaal aan de publicaties van de provincie Noord-Brabant te lezen. Een provincie waarmee we in een RSP-verband samenwerken en waar men het project “Ruimte voor ruimte” heeft.

Als men vindt dat een boer of een tuinder op een bepaald moment niet meer thuishoort op een plaats, dan betaalt men hem, herlokaliseert men hem of haar en zegt men : “Daar kunt u nu wel boeren voor een redelijke termijn.”

Men heeft daarmee een driedubbel effect :

1. men lost een maatschappelijk probleem op, want het is vaak een maatschappelijk probleem ;
2. men geeft in feite een verdoken subsidie aan de land- en tuinbouwsector, want Europa aanvaardt dit vergoedingsstelsel ;
3. men creëert een optimale win-winsituatie :
  - die tuinder of tuinster is content, want hij of zij kan op een andere plek compleet nieuw beginnen en heeft een voldoende financiering daarvoor ;
  - de samenleving is content en de provincie ook, want de provincie maakt van die gronden hetzij natuurgebieden en in sommige gevallen zelfs woongebieden, waardoor de operatie financieel gedekt wordt.

Het is een moeilijk discussiepunt.

Wij kunnen alleen maar vanuit de dienst Land- en Tuinbouw de gemeenten een beetje technische ondersteuning geven in deze problematiek en aandringen dat men voor individuele bedrijven specifieke oplossingen gaat zoeken. Meer kunnen we daar eigenlijk niet doen, want het is vooral op het gemeentelijk vlak dat men met die problematiek geconfronteerd wordt.

Ik weet dat u van Merelbeke zijt. Er zijn een paar problemen in Merelbeke en Oosterzele. Een paar dynamische landbouwbedrijven zullen opgenomen worden in een groenzone en die worden gehypothekeerd voor de toekomst.

Wij kunnen dat vanuit de provincie alleen een beetje mee begeleiden en informeren, maar we kunnen het probleem ten gronde niet oplossen.

Wat de overlevingskansen betreft voor de landbouw en de 750 000 hectaren, weten we wat daar vorige week over is verschenen in de pers. Er is een belangrijk minister in de Vlaamse regering die gezegd heeft dat de boeren eigenlijk met minder zullen toekomen dan 750 000 hectaren.

De minister van Landbouw heeft hem teruggefloten.

Ik volg van op afstand deze discussie. Ik stel alleen vast dat als ik naar de regeringsverklaring kijk van de Vlaamse regering er een behoorlijke beleidsnota en een behoorlijk hoofdstuk in het regeerakkoord geschreven is rond landbouw, zeevisserij en plattelandsbeleid en dat men zich daarin geëngageerd heeft om eindelijk, na zoveel jaren, de 750 000 hectaren agrarisch gebied af te bakenen.

DEBATTEN

En als men vanuit de natuursector ernstig is, dan pleit men daar ook voor. Eens die afbakeningen goed zijn gebeurd, zal men op een serieuze manier, als gelijkwaardige partners, vanuit de natuur- en groenbeweging met de sector kunnen discussiëren. Maar nu zit ofwel de ene in het defensief of de andere.

Zelf heb ik vorige week in een onderhoud met de Vlaamse minister van Landbouw en Plattelandsbeleid, die terzelfder tijd de minister-president is, de suggestie gedaan.

Ik ben een realist. We behoren niet meer tot de mei '68-igers die zegden : soyons réaliste, demandons l'impossible.

Zo marcheert dat nu eenmaal niet.

Maar ik weet ook dat men niet in één keer én alle vengebieden én al groengebieden én alle industriezones én de macro-agrarische structuur zal kunnen afbakenen.

Dan zeg ik : laat ons samen oversteken. Als men 10 % realiseert van de 38 000 hectaren bijkomend groengebied, 10 % bosgebied en 10 % van uw 7 000 hectaren industriegebied, laat ons dan ons minstens engageren om terzelfder tijd 10 % van de 750 000 hectaren agrarisch gebied af te bakenen, enz. Dan steken we gelijk over. Dan zal de situatie dat de ene zich in de hoek gedruimd voelt tegenover de andere wat afzakken en zal men in serieuzere omstandigheden met elkaar kunnen discussiëren. Want dat zullen we moeten doen. Daartoe zijn we veroordeeld. En daar blijven we toe oproepen, ook vanuit de provincie.

47 % van de landbouwoppervlakte als kwetsbaar gebied.

Dat zal herzien worden. Dat is een Vlaamse bevoegdheid. Wij leggen dat niet vast. Ik stel alleen met u vast dat de evolutie van het maandgemiddelde nitraatconcentraties van de hele oppervlakte watermeetnet en het MAP-meetnet een dalende trend vertoont. Maar dat het soms eens afhankelijk is van weersomstandigheden.

We kunnen er soms fluctuaties in zien. Men moet dat eens op wat langere termijn gaan uitsmeren, wil men echt tot serieuze gemiddelden komen om interpretaties te doen.

De engagementen van het verleden.

Ik hoop dat die zullen gehonoreerd worden, maar ik ben daar niet verantwoordelijk voor. Ik stel alleen vast, samen met u, wat er vast te stellen is.

Als ik de omgekeerde volgorde aanhoud, kom ik bij collega Annick Willems die het over het plattelandsbeleid heeft gehad, uiteraard, niet toevallig.

Wij kennen collega Willems. Zij komt uit een plattelandsgemeente, met name Sint-Laureins.

Ik heb haar burgemeester ooit eens horen zeggen : "Ik word als plattelandsburgemeester gehandicapt voor mijn gemeente en de toekomstige evolutie, want ik mag geen bijkomende woningen zetten. Ik krijg zeker geen industrie. Ik moet de open ruimte beschermen. Meestal is het landschappelijk waardevol agrarisch gebied waardoor ook bestaande boerenbedrijven moeilijkheden krijgen om vergunningen te hebben. Ik moet zeven kerken onderhouden. Ik moet zoveel honderd kilometer landbouwwegen onderhouden. Er komt hier geen nieuw volk wonen. En ik behoor tot de armste gemeenten van Vlaanderen. In het gemeentefonds heeft men dat niet voorzien. Ik ga moeten 100 BEF entree vragen per Gentenaar die mijn open ruimte komt bewonderen. Dan zal ik op termijn nog wat inkomsten halen."

Maar goed, het plattelandsbeleid, de collega is daarover bezorgd en terecht.

Zij maakt inderdaad een aantal interessante kanttekeningen.

Zij zegt : "Het is toch meer dan wat zo letterlijk in die programma's staat. Het gaat hem om het wonen en het leven van de mensen op het platteland."

Ik denk dat ze gelijk heeft. Maar ik wil haar met evenveel overtuiging zeggen : "Collega, als u ons programma plattelandsbeleid "Buitengoed, Goed Buiten" goed gelezen hebt en als u gekeken hebt naar de ondertussen bijna 50 programma's die de revue gepasseerd zijn, zult u gezien hebben dat het om meer gaat dan wat er in die drie criteria sec omschreven wordt en dat we inderdaad een veelheid van acties hebben op dat platteland om wat wij noemen 'de leefbaarheid en de beleefbaarheid' te verhogen."

U zult van mij als gedeputeerde voor Land- en Tuinbouw en Plattelandsbeleid moeten blijven aanvaarden dat ik blijf stellen dat land- en tuinbouw daar een belangrijke rol in speelt.

Eigenlijk had ik zelfs liever gezien dat in het plattelandspan uitdrukkelijk stond wat in Leader+ staat. In Leader+ staat letterlijk dat minstens 70 % van de middelen moet aangewend worden voor de bevordering van de land- en tuinbouw en de voedingsplussen.

Daar staan geen criteria bij. Maar men blijft in elk geval wel zeggen, ook vanuit Europa en ook in de eerste teksten die we vandaag zien naar het volgend plattelandsprogramma dat loopt vanaf 2007 tot 2013, dat zijn langlopende programma's :

- verbetering van het concurrentievermogen van land- en bosbouw ;
- territoriaal werken aan een beter milieu en een beter grondbeheer ;
- werken aan een betere levenskwaliteit en diversificatie.

Ik denk dat de bezorgdheden van de collega in ons provinciaal PDPO-programma uitdrukkelijk aan bod komen. Ik verwijs daarvoor naar de programma's die reeds goedgekeurd zijn. Dat zijn er ondertussen 10 geweest voor 2002, 22 voor 2003, 24 voor 2004 en we vermoeden dat we eveneens een goede 20 projecten zullen kunnen hebben voor 2005.

Wij blijven dus streven naar een platteland - en zo staat het ook in onze tekst – waar het goed om wonen en leven is. Wij blijven streven naar een beter economisch klimaat op het platteland. Daarbij hebben we uitdrukkelijk voor water, natuur en landschap gekozen en proberen we ook de vrijetijdsbesteding op het platteland te stimuleren, want uiteindelijk komt dit ook de economische activiteit op dat platteland ten goede. Vandaar dat er inderdaad nogal wat programma's in de toeristische sfeer liggen. En bij dit alles houden we uitdrukkelijk rekening met een goede communicatiestrategie en met een identiteitsbeleving.

Men moet fier zijn om op het platteland te wonen. Men moet fier zijn op de besturen op dat platteland. Er zijn ook een aantal acties bijvoorbeeld in Leader+, want als we over het plattelandsbeleid spreken, spreken we over meer dan PDPO's. Maar één van de mooiste programma's die vandaag loopt in Leader+ is samen besturen op dat platteland.

In die plattelandsgemeenten is dat geen administratie zoals in Gent en Lokeren en ook niet zoals in de provincie. De beleidsverantwoordelijken en ambtenaren uit die kleine administraties zijn meestal een paar goedmenende mensen. Dat zijn in het beste geval iemand van niveau A en in het tweede beste geval een industriële ingenieur voor de technische dienst. Wel, die mensen bewust maken van het belang van dat platteland en hen bewust maken dat ze samen moeten leren werken om aan een goede identiteitsbeleving te doen, om een beetje rendement van de plattelandsprojecten te bekomen, vind ik van kapitaal belang.

Ik ben blij dat de collega de vraag gesteld heeft om ook dit aspect, naast de pure opsomming van wat we doen daar, even te kunnen van belichten.

Als daar verder vragen over zijn. U ziet dat ik een pak documentatie bij mij heb. Ik ga u daar niet langer mee bezighouden. We hebben wat dit betreft – ik geloof op 5 november – een interessante commissievergadering gehad met een aantal kritische bedenkingen. Die moeten er ook zijn en het is goed dat die er zijn.

Ik ben ook blij dat men dat vanuit de 5de commissie met aandacht volgt, want het is nu eenmaal één van die dingen die in het kerntakendebat ook heel duidelijk afgesproken zijn.

Het kader wordt gemaakt voor Vlaanderen, maar de provincie coördineert wat de concrete invulling betreft, dit in overleg met de plattelandsgemeenten.

De provincie is ook bereid daartoe haar financiële bijdrage te leveren. Ze doet dat trouwens ook. Er staat in onze begroting 375 000 EUR ingeschreven als co-financiering voor 2005.

Van het plattelandsbeleid naar de biolandbouw.

Collega Gillis, het zal u misschien verwonderen, maar ik ben het met het grootste deel van uw verzuchtingen eens. We schrijven nu eenmaal in onze beleidsverklaring dat wij loyaal willen meewerken aan de uitvoering van Europese, federale en Vlaamse regelgeving.

Het programma 10op10 bestaat.

Of men het gaat halen is iets anders, want ik neem aan dat u BIOvisie veel beter leest dan ik. We hebben toevallig deze morgen het laatste nummer gekregen. Ik heb geluk. Had ik het niet ontvangen, dan had ik de cijfers niet. Dan had ik u in algemene termen moeten zeggen : “Gaan wij die 10 % ooit wel halen ?” Ik dacht dat we nu op 1 % zitten, maar dat is niet zo. We zitten maar op 0,57 % van ons areaal dat we gebruiken voor bioteelt. Er is dus nog werk aan de winkel. We bengelen aan de staart van het peloton in Europa ondanks – excuseer me – vijf jaar paars/groene beleidsvoering rond deze sector in Vlaanderen. Ik zeg dat tussen haakjes...

DEBATTEN

De heer voorzitter

Laat u niet afleiden, Mijnheer de Gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, met 0,56 % bengelen we aan de staart van het peloton.

Maar wat interessant is - ik heb het nummer volledig gelezen. U moet het ook eens lezen. Al wie

geïnteresseerd is in de sector moet het lezen – is dat 10op10 nastrevenswaardig blijft in 2010.

Maar ik vertaal die eerste 10 niet meer in areaal, maar eigenlijk in productiewaarde.

Wij zouden er moeten kunnen toe komen om onze consumenten gemiddeld 10 % bioproducten te doen consumeren. Dat is een beetje de teneur uit dit nummer en ik denk dat het terecht is. Wij moeten onze consumenten bewust maken van het belang van deze bioproducten.

Men pleit in dit nummer voor een verbrede visie, want het is juist : de boeren produceren wat de consumenten vragen.

Als de consumenten, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, morgen vierkante tomaten vragen, gaan ze deze krijgen.

Ik heb dat al eens gebruikt als voorbeeld.

Ik word er meer en meer van overtuigd dat dit ooit eens het geval zal zijn, want zij zullen gesteund worden vanuit de milieusector om vierkante tomaten te maken. En als we vierkante tomaten maken, kunnen we ze beter stapelen en hebben we minder transportkosten, dus minder vervuilende luchtmissie.

Dat zal zo worden, maar we gaan hen dat gewoon moeten laten worden. Het is dan wel vervelend om ze te tellen, maar daar is wel een oplossing voor te vinden.

We moeten die consument opvoeden. En als die consument geïnteresseerd is in bioproducten dan gaan die boeren dat maken, want de bioboeren hebben het vandaag verdorie moeilijk.

Trouwens, alle groentekwekers hebben het moeilijk.

We hebben vorige week een studiedag gehad rond prei. We hadden 200 aanwezigen. We hebben dat nog nooit gehad. Een preiboer verdient vandaag meer geld door naar een studiedag te gaan dan door in zijn prei te werken.

De prei is geen geld waard, is niets waard omdat we 5 % overproductie hebben dankzij het goede weer. 5 % overproductie wil zeggen dat uw prijzen in elkaar vallen.

Hetzelfde met de aardappelen. Ze zijn geen frank waard. U kunt vandaag honderd kilogram aardappelen kopen voor twee euro.

Maar hoeveel betaalt u in de winkel ? Men betaalt twee euro voor een netje van drie kilo.

Dus alles zit in de distributie.

En dan kom ik weer op een punt van u, met name de distributie korter maken.

Dat is allemaal zeer interessant : thuisverkoop stimuleren en dergelijke. Maar in dit nummer wordt ook gezegd dat we daar beleidsmatig niet moeten op inzetten.

Beleidsmatig moeten we inzetten op de consument. En als de consument bioproducten vraagt, zal hij dat vragen aan de grootdistributie. Dan zal de grootdistributie betere contracten afsluiten met de producenten én terzelfder tijd zullen degenen die thuisverkoop doen ook beter aan de bak komen.

Ik denk dat dat een beetje juist is.

Het is heel interessant en wat mij betreft een goed nummer. Het heeft mijn ogen een beetje geopend.

Wij kiezen geen partij vanuit de provincie – ik heb dat ook al gezegd – in de stilaan ideologische geworden discussie tussen biolandbouw, gangbare landbouw en al wat daartussen zit.

Er is ook veel grijs. Er zijn systemen van geïntegreerde bestrijding, van milieuvriendelijk boeren, enz.

Maar wij kiezen daar geen plaats in. Wij zeggen dat beiden een plaats verdienen en moeten ondersteund worden.

Het is niet omdat de biosector een kleine sector is dat we daar niets moeten voor doen. Integendeel, dan moeten we daar zelfs een beetje extra op inzetten. En verhoudingsgewijs, als ik naar het areaal kijk, zetten we daar al extra op in.

Verder, Mevrouw, Collega's, nemen we veel initiatieven in de biologische sector, in onze proefcentra, milieuvriendelijke teeltmethodes, niet alleen bioteelt maar milieuvriendelijke teeltmethodes in het algemeen.

Wat de scholen betreft.

Het voorbeeld dat u geeft betreft de lagere scholen in Leuven.

Collega, ik kan morgen vragen om aan iedereen alle dagen een appel te geven. Maar we hebben één school.

Moet dat een biologische appel zijn ?

Ik zal er dan voor kiezen om twee soorten appels te geven: de pare dagen een gewone, de onpare dagen een biologische.

Maar goed, dat is een andere discussie.

Wat de boerderijklassen betreft.

We hebben in deze provincie twee schitterende initiatieven. We hebben :

- de plattelandsklassen die nauw samenwerken met de provincie.

Op het moment dat we het minst volk hebben in De Boerekreek wordt die infrastructuur gebruikt door plattelandsklassen die daar boerderijbezoeken aan koppelen ;

- de hoeve van de schoonste boerin van Vlaanderen in Oosterzele, de Vierhoekhoeve.

U moet daar eens gaan kijken. Het is een prachtig project naar landbouweducatie, naar landbouwvorming toe. Het is een bedrijf dat indertijd niet zomaar een erfbeplantingsplan heeft gekregen.

Dat heeft een bedrijfslandschapsplan gekregen waar heel goed aangeduid wordt :

- waar is hier de biologische zuivering ?
- hoe zit dat met de inplanting in het landschap ?
- welke kruiden komen hier voor, enz. ?

Er zijn dus hele mooie voorbeelden in onze provincie.

We hebben ons reglement duurzame ontwikkeling. We hebben de erosiebestrijding en erosiebeperkende maatregelen. We hebben de erfbeplantingsplannen. We hebben ons kenniscentrum Water, waar we alles samengebracht hebben rond water in het PCG. We hebben agrarisch natuurbeheer, landschapsbedrijfsplannen. We hebben beheersovereenkomsten, waar we rond samenwerken met het VLM. Er is onze landbouweducatie en er is de samenwerking met de 8ste Directie bijvoorbeeld rond bioproducten, enz. Maar dit zijn eerder occasionele, accidentele acties.

Dames en Heren Collega's, ik denk dat we met de bescheiden middelen waarover we in deze provincie beschikken ons best doen om van de gerechtvaardigde verzuchtingen, waarvan ik het overgrote deel ook deel, Collega, werk te maken, daar waar het pas heeft en binnen onze mogelijkheden rekening houdend met onze beperkingen.

Dan kom ik aan de tussenkomst van collega De Roo.

U vraagt natuurlijk veel in één keer. U geeft zo een groot overzicht van het land- en tuinbouwbeleid vandaag en tussendoor stelt u af en toe eens wat vragen over de provincie.

En u hebt gelijk.

Ik heb dit jaar een beetje gestudeerd. Ik heb mij een beetje beziggehouden met professioneel besturen. Eén van de oefeningen die ik gemaakt heb was het land- en tuinbouwbeleid vertalen naar een aantal dingen die men binnen het corporated government deugdelijk besturen terugvindt : uw missie formuleren, uw visie formuleren, uw strategische doelstellingen, uw operationele doelstellingen, uw acties, wie gaat wat doen, wie gaat betalen – dat betalen was simpel. Dat was allemaal provincie. Het stond allemaal in onze begroting – en wat is de stimulerende werkomgeving om dat allemaal te realiseren.

Ik ga dat werkstuk niet helemaal uit de doeken doen, maar wij willen in onze provincie – en dat is onze enige missie – werk maken van een dynamische land- en tuinbouw en een leefbaar platteland in Oost-Vlaanderen.

Welke visie hanteren we daarbij ?

Wij zeggen dat we dat moeten doen binnen een mondiale, Europese en Vlaamse context dat moet leiden tot een economisch leefbare, een ecologisch verantwoorde en een maatschappelijk gedragen land- en tuinbouw.

Daarbij moeten we werken aan een leefbaar platteland waar het goed is om te wonen, te werken en te verblijven met aandacht voor landschap en vooral ook cultuuridentiteiten.

Dat zijn veel begrippen in vier lijntjes in tempore non suspecto, 15 juli 2004. Maar ik ga u daar niet mee vervelen.

DEBATTEN

Maar daar staan we eigenlijk voor en dat is ook de vertaling van wat we in onze beleidsverklaring vinden, zowel die van 2000-2006 als de specificaties die we daaruit halen als bijzondere aandachtspunten voor 2005.

Ook u hebt het, Collega, over de afbakening van de agrarische gebieden. Ik heb het daar al over gehad. Dit is cruciaal. Het is cruciaal om opnieuw het vertrouwen van de landbouwsector te krijgen in de belangrijke discussies die op ons afkomen. De discussies zijn al een aantal jaren bezig, maar als we dat in goed vertrouwen, als gelijkwaardige partners, willen doen vanuit landbouw – en daar willen we vanuit de provincie aan meewerken – moet er rechtszekerheid zijn. En rechtszekerheid kunnen we maar krijgen als we weten over welke gronden we discussiëren, want er zal moeten verwisseld worden.

Wij weten dat er 56 000 hectaren, waarvan er in elk geval 12 000 à 14 000 hectaren in Oost-Vlaanderen zullen liggen, uit het geel weg moeten.

We moeten dit in ordentelijke omstandigheden kunnen doen.

U hebt een aantal goede suggesties gedaan, ook wat landschap betreft en ook wat verbrede land- en tuinbouw betreft. Dat is een evolutie die ook bezig is en waar we via onze subsidiereglementen aan meewerken. Boeren halen niet meer alleen hun inkomen uit akkerbouw en veeteelt, maar ook uit hoevertoerisme, thuisverkoop, landschapsbeheer en natuurbeheer. Ze hebben het materiaal, ze kennen de sector.

De collega werkt daar ook aan mee.

We hebben trouwens een eerste experimentje lopen, als ik mij niet vergis, in Meilegem, waar we dat ook proberen te doen : boeren daarbij betrekken.

We kunnen dat. We hebben het materiaal daarvoor.

De Vlaamse overheid heeft zich geëngageerd in haar regeerakkoord, maar geconcretiseerd ook in de beleidsnota land- en tuinbouw, om daar werk van te maken.

Wij zijn van hen afhankelijk.

Dat is hun opdracht. Waar het pas heeft zullen we daar in de RUP's ons werk aan doen in Oost-Vlaanderen en daar is geen discussie over binnen de bestendige deputatie. We weten dat het een prioritaire zaak is. Maar persoonlijk vind ik ook dat zo lang die afbakening niet vastliggen en we niet weten waarover we praten er ook geen sprake kan zijn van voorafnames op dat vlak.

Als men verder toelaat dat men voorafnames gaat doen, zijn we alle vertrouwen aan het wegspeken bij de sector land- en tuinbouw en die hebben we nodig, want zij moeten een inbreng doen. Men heeft maar een akkoord als beide partijen akkoord zijn.

Wij denken dat er in Oost-Vlaanderen ruimte moet blijven voor 180 000 à 185 000 hectaren.

Nu spreek ik als gedeputeerde voor Land- en Tuinbouw, afgaande op de bestaande cijfergegevens.

Op een bepaald moment zullen we u waarschijnlijk moeten vragen om die vraag te ondersteunen. Dat zullen we moeten doen aan de hand van goed onderbouwde teksten en nota's waar we ons in de eerste plaats in de bestendige deputatie over akkoord verklaard hebben.

Vaste tuinbouwzones is een specifiek probleem, maar daar bent u zelf ook niet diep op ingegaan. Dat is een zaak die op ons afkomt.

De mest- of mestverwerkingszones is een heel moeilijk ding. Dat moet ik u niet zeggen, Achtbaar Raadslid, Mijnheer de Schepen van Maldegem.

Ik lees de pers. U zit daar met een aanvraag.

Op het eerste zicht moet ik zeggen dat mestverwerkingsinstallaties belangrijk zijn. Ze zijn noodzakelijk. Ze kunnen de druk op het agrarisch gebied verminderen.

De plaats van inplanting is een ander probleem.

Ook hier worden we geconfronteerd met het Nimby-syndroom, not in my backyard. Maar we zullen daar werk moeten van maken.

Ik weet dat ze op industriezones niet thuishoren. Enfin, volgens mij horen ze daar wel thuis, maar ze zijn daar niet welkom omdat ze veel ruimte in beslag nemen en weinig tewerkstelling geven.

Ik weet wat u gaan bezoeken zijt in Luxemburg, Collega.

Er werkt één man op dat bedrijf. Ik denk dat ze al de mest van Luxemburg verwerken. Het zal niet veel schelen. Luxemburg is natuurlijk maar Luxemburg. In oppervlakte is dat een grote provincie. Ze hebben minder varkens dan bij ons, maar er zitten er toch ook wat.

Als een beheerder van een industriezone de keuze heeft om een hectare toe te wijzen aan een bedrijf dat 50 man tewerkstelt of aan een mestverwerker die er één tewerkstelt, dan weet ik welke keuze hij gaat maken.

Vandaar dat we waarschijnlijk een beetje zullen moeten helpen. Het is trouwens een opdracht die we gekregen hebben : de mestverwerkingszones afbouwen, locaties voor mestverwerking bepalen. We zullen ze een beetje moeten helpen door te zeggen : "Daar past het volgens ons best."

Het plattelandsbeleid.

De ideeën die u daarover geventileerd heeft, heb ik al een groot stuk behandeld in mijn antwoord op de tussenkomst van collega Willems.

Wij blijven gewoon zeggen dat het plattelandsbeleid een zeer breed begrip is, dat een geïntegreerde visie belangrijk is.

Men moet dat niet alleen vanuit landbouw bekijken, maar ook met andere sectoren. Vandaar de zeer heterogene samenstelling van onze adviesgroep hier in dit huis. De ambtenarengroep die de zaak begeleidt is zeer heterogeen samengesteld, en terecht. Het zorgt er ook voor dat de programma's zo goed mogelijk gedragen worden.

De biomechanisatie.

Dat heb ik u ook al gezegd : na het verhullend taalgebruik in de sociologie krijgen we dat nu stilaan ook in de landbouwsector. Het gaat inderdaad over mestverwerking. Dat is duidelijk.

De afbakening is een Vlaams probleem, dat is ook reeds gezegd. Over het probleem met de burens en de mestverwerking hebben we het ook al gehad.

Ik denk, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, dat ik zo vlug als mogelijk geprobeerd heb zo volledig mogelijk te antwoorden op de vragen die gesteld zijn en de suggesties die geopperd zijn.

Over het algemeen ben ik zeer blij met de teneur in de verschillende tussenkomsten die er geweest zijn. Ze hielden eigenlijk geen afkeuring in van het provinciaal beleid ter zake en ze hebben een aantal interessante suggesties opgeleverd waarmee we mogelijk in de toekomst rekening zullen houden. Dank u.

Applaus

De heer Heyndrickx

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wat ik eigenlijk een beetje mis in het antwoord van de gedeputeerde is dat er een mens schuilgaat achter de landbouwer die aan de rand van een natuurgebied woont en dat de landbouw ook een heel grote bijdrage kan leveren aan de open ruimten die kunnen blijven.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Dat is een beetje goedkoop. Als er één iemand is die probeert rekening te houden met de mens achter de persoon die bij mij komt om zijn nood te klagen over die problemen ben ik het wel.

Ik zie er wekelijks.

Ik houd ook spreekuur, Mijnheer de Voorzitter. Ik ben daar niet beschaamd over. Ik ben nog één van die politici die spreekuur houdt. En op mijn spreekuur zijn het allemaal mensen met miserie die komen, die niet naar het OCMW gaan met hun probleem, die niet naar de dienst Rechtshulp gaan om te zeggen : "Er wordt mij 10 hectaren in natuurgebied gelapt waar ik maar twee koetjes per hectaren mag hebben."

Die mensen komen bij mij. En zolang ze vertrouwen hebben in mij zal ik spreekuur houden !

DEBATTEN

Ik probeer wel rekening te houden met de mens erachter, maar het is goedkoop om dat te zeggen vanwaar u zit. U moet er iets voor doen en dat is verdorie niet simpel binnen de ingewikkelde regelgeving.

Ik neem dat niet dat u dat zo zegt !

De heer voorzitter

Mijnheer de Gedeputeerde, ik ben ervan overtuigd dat u terecht zitdag houdt en dat mijnheer Heyndrickx dat ook wel verstaat.

Zijn zitdag zal niet zo groot zijn als die van Sander Vercamer.

Het is genoeg.

MIDDENSTAND

P. 63 BELEIDSNOTA : HANDEL EN AMBACHTEN: "BOVENWINKELWONEN": VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN BETREFFENDE DE INITIATIEVEN VAN DE PROVINCIE OM HET "BOVENWINKELWONEN" TE PROMOTEN

De heer Lampaert

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Mijn tussenkomst heeft alleen tot doel even na te vragen bij de deputatie of zij al werk heeft gemaakt van mijn vraag van vorig jaar betreffende het bovenwinkelwonen.

Ik kan vermoeden wat de deputatie zal antwoorden nu ik vorige week een prachtige uitnodiging ontving voor een studiedag in december.

Toch is een korte toelichting en een concrete vraag nog op zijn plaats.

Onze provincie heeft een tekort aan betaalbare huurwoningen. Een belangrijk onbenut potentieel ligt in woonruimten boven winkelpanden die nu vaak leeg staan. Dit fenomeen doet zich zowel in de steden als op het platteland voor.

Het zou goed zijn als er door de provincie initiatieven zouden genomen worden om deze leegstand weg te werken.

Als deze lege ruimten uiteindelijk bewoond zijn, heeft men niet alleen een stukje de woningnood helpen mee oplossen, maar zorgt men terzelfder tijd ook voor meer veiligheid. De winkelstraten zullen 's avonds niet meer zo verlaten zijn, er is meer sociale controle, enz.

Wat ik dus zou willen vragen is dat men de samenwerkingsverbanden tussen de gemeenten en de provincie zou willen starten.

Natuurlijk dient er geld te worden voorzien, zeker voor het starten van proefprojecten en voor de informatiecampagne. Ik was dus wel enigszins teleurgesteld toen ik in onze begroting hiervoor geen kredieten kon terugvinden.

Het is niet de bedoeling dat er overal een zelfde voorstel wordt uitgewerkt. De gemeenten kunnen zelf beslissen wat voor hen het meest kans op slagen heeft. Zo kan men bijvoorbeeld subsidies voorzien voor het maken van een aparte ingang naar de bovenverdieping of een renovatiepremie voorzien voor leegstaande ruimten boven een winkel of een prijs uitreiken voor een goed project van een organisatie van zelfstandigen, enz.

Belangrijk is dat er dankzij deze campagnes en dankzij concrete initiatieven vanuit de provincie eens een mentaliteitswijziging zou komen bij de eigenaars en men aldus zou meehelpen aan een betere "leefwereld" in de dorpen en steden.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik heb de collega vorig jaar geen blazen wijsgemaakt. Hij vindt geen specifiek artikel terug in de begroting, maar ik heb ook niet gezegd dat ik ging voorstellen om dat te doen.

Ik heb u wel gezegd : "Ik ben wel gedeputeerde voor Middenstand en Land- en Tuinbouw, maar ik kom uit de arbeidersbeweging. Ik ken dus de methode Cardijn : zien, oordelen en handelen."

Ik heb gezegd dat ik voorlopig geen kredieten ga inschrijven.

Wij volgen vanuit Oost-Vlaanderen, onder meer via EROV en de 10de Directie, maar vooral via EROV, zeer goed de acties en de ideeën die ontwikkeld worden onder meer in Vlaams-Brabant. Het is een goed voorbeeld. We gaan eens kijken wat daar gebeurt en wat wij kunnen doen.

U hebt gelijk : hadden we op schema gezeten dan had ik u vorige week in primeur de uitnodiging kunnen voorstellen. Maar ze is er nu.

Wat ik wel beloofd heb is dat we een studiedag zouden houden en die is er.

Die gaat trouwens door op 13 december. We zullen het dan hebben over het beleid van de provincie Vlaams-Brabant, waar we kennis gaan maken met : wat doet men ? Wat heeft men daar gedaan ? Zijn er kredieten beschikbaar gesteld voor bijvoorbeeld projecten in een aantal gemeenten ?

Daarnaast gaan we eens luisteren naar Adinda Barreau, een medewerker van de dienst Economie van de stad Gent die daarmee bezig is, want het is vooral een probleem in Gent en in andere grotere steden.

We gaan kennis maken met de centrummanager van Sint-Niklaas en de KMO-ambtenaar van Ronse – de eerste gemeente die als KMO-vriendelijke gemeente erkend was – en met Wim Kennis, de man van UNIZO-vorming die een ruime ervaring heeft op het vlak van ruimtelijke ordening winkelen en wonen.

Wat we vooral gaan proberen doen, is een aantal ideeën verzamelen, ook uit het veld. Daarom dat we die studiedag zo breed mogelijk opzetten : om gemeenten aan te sporen daarrond iets te doen, want ik denk dat er echt iets mogelijk is.

U hebt gesproken over betaalbaar wonen.

Misschien moeten we gaan samenwerken met de huurwinkels die zelf een aantal inrichtingskosten willen op zich nemen. Dit bestaat. Het is een instrument dat bestaat en dat we misschien daarvoor kunnen inzetten, op voorwaarde – en dat is dan de tweede groep die we moeten bereiken : de ambtenaren en de verantwoordelijken ruimtelijke ordening – dat we een beetje souplesse krijgen om bijvoorbeeld zo een aangepaste of afzonderlijke ingang te voorzien, want anders kan die winkel niet blijven draaien. Dat zijn zo van die praktische dingen.

Moeten wij daar uiteindelijk dan toch wat geld voor vrijmaken, men weet nooit, zal ik dat met mijn collega's moeten overleggen.

Luk ik daarin dan zal ik u dat met veel fierheid aanbrengen. Luk ik daar niet in, dan zal ik u zeggen waarom ik daar niet in gelukt ben. Zo simpel is dat, want ik heb maar één stem op de zes. Het zijn er maar zes, want u weet dat de gouverneur geen stemrecht heeft in provinciale bevoegdheden.

Geresumeerd : we hebben gedaan wat we moesten doen en wat we beloofd hebben. Maar misschien zullen we, rekening houdend met de resultaten van die studiedag, iets meer moeten doen.

Ik hou u op de hoogte.

Dank u.

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Als gewezen gemeenteraadslid in Gent heb ik de problematiek tijdens de debatten bijgewoond. Het is een heel complex probleem dat men niet zo maar tijdens die studiedag zal oplossen. Men zal dat merken.

DEBATTEN

Ik spreek alleen voor Gent wat betreft deze problematiek. Er zijn een aantal aspecten, maar ik kan ze in feite samenvatten.

Het is een kwestie van geld. Daar draait heel die problematiek rond.

Al die winkels – en wandel maar eens door de Veldstraat – hebben bovenverdiepingen die vol staan met stockage, met goederen. Men moet daarvoor dus een alternatief voorzien. In de meeste gevallen moet men een tweede ingang creëren aan dat huis. Dat kost zeer veel geld. Dat is allemaal niet zo eenvoudig. Daarom heb ik gezegd dat het een kwestie van geld is.

Men gaat het niet alleen oplossen met proefprojecten. Een proefproject is goed. Dat opent de ogen van de andere winkeleigenaars, enz. Maar het is een kwestie van betoelaging en dat was ook de conclusie in de Gentse gemeenteraad.

Dat wou ik er nog aan toevoegen.

Dank u.

ECONOMIE

P. 130 : EROV : UITBOUW PROVINCIAAL ONTMOETINGSCENTRUM EN PROMOTIECENTRUM: VRAGEN EN BEDENKINGEN BIJ HET PROMOTIECENTRUM VOOR OOST-VLAAMSE STREEKPRODUCTEN

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De problematiek die ik zal aanhalen zal niet veel tijd in beslag nemen, maar ik had toch enkele kritische bedenkingen bij de werking van het Vleeshuis.

Misschien eerst een reactie op de gedeputeerde die daarstraks zei tegen collega Heyndrickx dat hij een zeer redelijk iemand was.

Ik denk dat er nog andere zeer redelijke mensen in onze fractie zitten.

Ik wil ter zake bijvoorbeeld verwijzen naar de zitting van 1958, waar toen al een zekere collega Smekens gedeputeerde De Wilde verveelde met allerlei vragen over het wagenpark, hoeveel kilometers ze gedaan hebben, enz.

Dus in die zin herhaalt de geschiedenis zich.

Collega's, wat het Vleeshuis zelf betreft.

Het Vleeshuis fungeert sinds januari 2002, nadat het op prachtige wijze werd gerestaureerd, als promotiecentrum voor Oost-Vlaamse streekproducten. Meer dan 30 KMO's uit onze provincie participeren hieraan.

Voor deze werking is er in de begroting een apart krediet van 74 400 EUR voorzien.

Nu blijkt dat dit bedrag reeds verschillende jaren hetzelfde is. Weliswaar is er in 2003, zo heb ik vernomen, een investeringssubsidie geweest van 25 000 EUR.

Tot mijn verwondering is er van de jaarlijkse overdracht van 74 400 EUR geen aparte samenwerkingsovereenkomst opgemaakt, geen aparte convenant. Ik vermoed dat het aan bod kwam in verband met de samenwerkingsovereenkomst met de vzw EROV.

Het lijkt mij nochtans nuttig en logisch dat wanneer er toch al reeds verschillende jaren op vaste basis, en ook met een apart begrotingskrediet, een bedrag is voorzien, dat er een aparte samenwerkingsovereenkomst en convenant zou zijn.

Wat de werking van dit promotiecentrum voor Oost-Vlaamse streekproducten betreft heb ik alle lof voor het initiatief en sta ik zeker achter de wenselijkheid en de werking ervan.

Tot daar zeker geen probleem.

Maar als men nu kijkt naar de werking van het Vleeshuis zelf – en misschien zal de gedeputeerde zeggen dat het de verantwoordelijkheid is van de vzw EROV – meen ik dat wanneer wij een apart begrotingskrediet voorzien voor het Vleeshuis, het passend is dat er kritiek op de werking kan geformuleerd worden.

Ik stel vast dat de dotatie van 74 400 EUR gaat naar een concept dat quasi voor 80 % slaat op een horeca-uitbating. Men kleeft daar wel het etiket van Oost-Vlaamse streekproducten op en dat klopt wel, maar in de praktijk gaat het om een commerciële uitbating van een historisch pand in het centrum van Gent.

Ik meen dat er hier toch een zekere vorm van concurrentie is met de omliggende horecazaken.

Wij zijn natuurlijk voorstander van concurrentie. Concurrentie is een goede zaak. Maar het gaat hier in feite om concurrentie mede gefinancierd met overheidsmiddelen.

Dus daar heb ik toch wel een vraag bij.

Ik stel ook vast dat qua personeelskost een groot deel wordt gedragen door de vzw EROV, daar waar het oorspronkelijk de bedoeling was dat het Vleeshuis zelfbedruipend zou zijn mits enige vorm van ondersteuning.

Trouwens, wat de werking van het Vleeshuis betreft meen ik dat bij het initiële initiatief het de bedoeling zou zijn dat na een twee- à drietal jaren het Vleeshuis in concessie zou gegeven worden.

Collega's, volgende maand zijn wij januari 2005 en bestaat het Vleeshuis drie jaar.

Ik merk in het jaarlijks bedrag dat er geen vermelding is - men geeft zelfs niets van uitleg - waar dat bedrag specifiek naartoe gaat, behalve natuurlijk naar het Vleeshuis zelf.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De collega verveelt mij niet met vragen. Hoe meer vragen hij mij stelt hoe liever ik het heb. Ik heb hem dat al gezegd. Ik word graag eens ondervraagd. Men ondervraagt mij veel te weinig. Het is de enige gelegenheid die ik heb om iets te zeggen, want als men mij geen vragen stelt mag ik hier niet spreken...

De heer voorzitter

Mijnheer de Gedeputeerde,

De gelegenheden om iets te zeggen en ook de gelegenheden om goed te doen, ontbreken u niet.

De heer gedeputeerde Vercamer

Maar goed, ik heb dat dus graag.

U komt terug op 1958.

Aan mij mag u dat alle dagen vragen, Collega. Maar het gaat hem om de manier waarop u iets vraagt. Als men echt een vraag stelt omdat men iets wil weten, heb ik daar geen problemen mee. En als u een echt misbruik wilt aanklagen, heb ik daar ook geen problemen mee. Wij zijn geen heiligen. We kunnen allemaal iets verkeerd doen. Ik blijf trouwens katholiek omdat ik geloof in vergiffenis. Maar dat is een andere discussie. Maar de verdachtmakende sfeer waarop iets gezegd wordt, daar ben ik het niet mee eens. Ik voel mij recht in mijn schoenen staan.

Ik ben wat deze materie betreft, waarop u daarnet alludeerde, verwijzend naar de tussenkomsten van mijnheer Smekens in 1958, de strengste gedeputeerde van de zes - mijn collega's weten dat - omdat ik juist die bevoegdheden heb. En men kan maar gezag hebben rond een aantal dingen als men het voorbeeld geeft.

Vandaar dat ik soms zo streng ben én voor mezelf én voor mijn collega's.

Maar u mag mij daarover ondervragen zoveel als u wilt.

Doe mij één plezier.

Als u precieze vragen hebt, laat ze mij weten. Dan kan ik u een precies antwoord geven, want anders moet ik u telkens met een maand vertraging antwoorden.

Ik heb een goed geheugen, maar ik weet niet alles.

Wat deze vragen betreft.

Waarom geeft u mij dat niet eens ? Maar goed, ik zal antwoorden.

DEBATTEN

De concessie.

Er is nooit sprake geweest dat we dat na twee of drie jaar in concessie gingen geven. Trouwens, u hebt een vertegenwoordiger in de vzw EROV. Dit is een initiatief van de vzw EROV. U moet uw vraag daar stellen. Ik heb de betrokkene die uw fractie vertegenwoordigt in de vzw EROV daar nog niet horen over tussenkomen.

Wil die mens zich laten vervangen door u, dan moet u dat regelen in uw fractie. Ik ga mij daar zelfs niet mee bemoeien. Maar dan moet u die vraag daar stellen. U krijgt daar zelfs een bescheiden zitpenning voor. Het is de moeite niet om daar ruzie over te maken in uw fractie. Ik wil u verwittigen. Daarvoor moet u het niet doen.

Het is trouwens nooit de bedoeling geweest om dat in concessie te geven.

We hebben altijd gezegd : "We gaan dat zelf in de hand houden omdat we juist die streekproducten daar willen houden."

U zegt : "U haalt het grootste deel van uw inkomsten uit de horeca."

Dat is juist. Maar we hebben die inkomsten ook nodig om die daar in de dertig streekproducten van hoofdzakelijk kleine producenten te laten aan bod komen. En als ik nu niets meer zou zeggen, zou u zeggen : "U bent een deugniet, Vercamer, want er zitten een paar grote producenten onder ook, onder meer Gandaham."

Excuseer mij voor de reclame.

Dat is juist. Maar wij zijn blij dat er een paar grotere tussen zitten. Die trekken de kleintjes mee. De regel van de Heilige Benedictus is : de sterkeren sterker maken en de zwakkeren meetrekken. Die filosofie passen we daar toe.

We gaan wel ons bijdragesysteem veranderen. Dat wordt nu een uniforme bijdrage, een vast bedrag per maand en een percentage op de omzet. Hoe groter de omzet, hoe meer men verhoudingsgewijs zal moeten bijdragen ter bescherming van die kleintjes, want de kleine streekproducenten kunnen anders nooit een vitrine zetten in Gent. Dat is onbetaalbaar.

Dus de ene trekt de andere mee.

Als uw collega die uw fractie vertegenwoordigt in de vzw EROV u dat nog niet goed heeft uitgelegd, doe ik dat bij deze. Ik ben beschikbaar voor aanvullende uitleg. Ik kan u trouwens alle documenten geven. Ze zijn beschikbaar.

Concurrentie met de horeca en de middenstand.

We hebben daar zeer veel aandacht aan besteed. Al wie in deze raad zit en die terzelfder tijd in de raad van bestuur van EROV zit, weet dat wij het er meerdere keren over gehad hebben bij de start.

Dat is nu het resultaat, althans volgens de gegevens waarover ik beschik.

Hebt u andere gegevens, geef ze mij, maar dan wel met naam en toenaam.

Maar volgens onze informatie is het omgekeerd en zijn de handels- en horecazaken in de omgeving heel blij dat het Vleeshuis daar is. Zij zeggen : "Voor ons is dat een vast attractiepunt en wij delen mee in de prijzen."

De mensen kopen een zakje snoep in het Vleeshuis en een potje mosterd in de winkel ernaast of ze gaan om chocolade. Zo marcheert dat, of omgekeerd.

Men is daar volgens mij tevreden over.

Wij hebben goede contacten met de horeca en de middenstand. En als er iets te doen is, zijn ze welkom. Ze worden als eersten uitgenodigd. Ze kunnen zelfs aan hun klanten zeggen dat er iets te doen is in het Vleeshuis.

Geresumeerd :

- ik denk dat ik deze tussenkomen mag interpreteren als een positieve tussenkomen ;
- het Vleeshuis blijft belangrijk ;
- er is momenteel geen sprake om het in concessie te geven ;
- het is wel zo dat we minder inkomsten zullen hebben op termijn omdat het Mercuriusproject gedaan is en we verplicht zijn om het break-even goed te bewaken ;
- op termijn hopen we zelfbedruipend te worden, maar dat zal nog een tijdje duren ;
- er is bij mijn weten geen concurrentie met de horeca. Integendeel, wij zijn daar een attractiepool geworden die een goed multiplicatoreffect heeft op de omliggende horeca- en handelszaken.

Dank u.

Derde gedeputeerde Ivan Verleyen

PATRIMONIUM

P. 44: CENTRALE ADMINISTRATIE: ONDERHOUDSCONTRACTEN: TUSSENKOMST OVER HET ONDERHOUD VAN PROVINCIALE GEBOUWEN DOOR PRIVÉ-ONDERNEMINGEN

Mevrouw Van der haeghen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In de begrotingstoespraak van de eerste gedeputeerde wordt summier verwezen naar het gevoerde personeelsbeleid en de keuzes die hieruit voortvloeien. Sedert 2002 werden nauwelijks extra statutairen aangeworven en kent alleen de tewerkstelling in projectverband een verdere uitbreiding.

Ik veronderstel dat men in het kader van het onderhoud in de ruime zin van het woord van ons patrimonium tevens keuzes en dus de afweging moeten maken in hoeverre we al dan niet eigen personeel inzetten of bij bestaande of nieuwe onderhoudsopdrachten systematisch opteren voor het uitbesteden aan privé-ondernemingen.

De onder dit artikel vernoemde onderhoudscontracten maken mij evenmin veel wijzer voor wat het totale kostenplaatje betreft. Er wordt in de toelichting tevens verwezen naar artikel 000 00/615 00 bij de algemene ontvangsten en uitgaven. Hier staat een raming ingeschreven in het kader van te organiseren aanbestedingen ten bedrage van 371 950 EUR. Wat toch een aanzienlijk bedrag kan worden genoemd.

Dit roept bij mij enkele vragen op:

- wordt de afweging überhaupt, om eigen personeel in te zetten, nog gemaakt? Is het met andere woorden een principiële en systematische keuze om steeds meer opdrachten uit te besteden?
- indien we eigen personeel inzetten, wordt de know-how mijn inziens binnenshuis groter, is dit dan geen voordeel?
- wat is het voordeligste: investeren in eigen personeel of dergelijke opdrachten uitbesteden?

Tot zover mijn tussenkomst.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw Van der haeghen. U bent zoals altijd beknopt en zeer duidelijk.

P. 258: PROVINCIAAL DOMEIN PUYENBROECK: BEZOLDIGINGEN: VRAGEN EN BEDENKINGEN BIJ DE UITBATING VAN HET HOTEL, IN HET BIJZONDER HET PERSONEELSBELEID

De heer Veys

Eerst en vooral wil ik mij verontschuldigen bij de heer gedeputeerde Van Gaeveren. Ik dacht dat dit punt onder zijn verantwoordelijkheid viel aangezien dit hotel in Puyenbroeck gelegen is.

Mijn tussenkomst slaat op de uitbating waarover ik een aantal klachten gehoord heb enerzijds van de bezoekers aan de sporthal en anderzijds van het personeel zelf. Ook al zijn klachten maar wat ze zijn, voor mij is dat toch een indicatie. Er is ook zeer weinig informatie te vinden over de uitbating, de werking en de mogelijkheden van dit sporthotel. Zelfs onze provinciale website blijft hier in gebreke. Aangezien dit nog een vrij recent initiatief is vermoed ik dat daar nog aan gewerkt moet worden. Toch lijkt het mij nuttig dat dit op korte termijn gerealiseerd wordt.

De provincie wil dat dit complex eveneens een hotelfunctie heeft. Nu signaleert men mij dat op een nogal bruuske wijze van het onderhoudspersoneel verwacht wordt dat zij die hoteltaken gaan uitvoeren. Op deze manier kan dit niet vlot verlopen. Er is ook een vergroeide vertrouwensbreuk tussen het onderhoudspersoneel en de directie. Dit ongenoegen bij het personeel heeft uiteraard gevolgen voor de klanten van dit hotel. Ik wil dan ook vragen dat uit het provinciebestuur daar de nodige aandacht zou aan besteden. Sommigen zullen misschien zeggen dat iedereen ontbijt, middag- en avondmaal kan opdienen, maar ik denk dat men daar soms te evident vanuit gaat.

DEBATTEN

Het gaat hier om initieel onderhoudspersoneel en die mensen zijn daar enerzijds niet voor opgeleid en anderzijds zal het loon ook verschillend zijn. Bovendien hebben zij ook nog steeds het contract van onderhoudspersoneel.

Ik weet dat alle begin moeilijk is, maar het begrip moet van beide kanten komen. Er wordt mij gezegd dat er te weinig rekening met hen gehouden wordt door de directie. Een van die wrevelpunten is dat het onderhoudspersoneel gewoonlijk om 9 uur pauze heeft. Voor de poetsvrouwen is het gemakkelijk om dan pauze te nemen, maar als ze er een andere taak verkrijgen zoals bijvoorbeeld koffie inschenken, dan is dit niet mogelijk. Iemand nam dan zijn pauze om 10 uur, maar werd berispt. Iedereen neemt nu zijn pauze om 9 uur en de klant moet maar zijn plan trekken. Dit zijn natuurlijk feiten en ik weet ook wel dat de deputatie daar niet veel kan op zeggen, maar ik vind het wel logisch dat de deputatie op de hoogte is van de gespannen situatie.

Ik had graag vernomen of de deputatie op de hoogte is van die wrijvingen?

En zijn er van de klanten reeds klachten geweest en wat zijn die dan?

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer de gedeputeerde, u hebt het woord op de vragen van mevrouw Van der haeghen en van de heer Veys.

De heer gedeputeerde Verleyen

Als eerste de vraag van mevrouw Van der haeghen.

Je moet jezelf de vraag stellen of we gaan kiezen voor eigen personeel of dat we de diensten gaan uitbesteden en ze dan gewoonweg betalen.

Je kunt uiteraard ook kiezen voor de pragmatische oplossing en ik denk dat er voor beide - afhankelijk van de concrete situatie waarin men de vraag moet projecteren - argumenten pro en contra te vinden zijn. Het artikel waar mevrouw Van der haeghen naar verwijst is mijn inziens een misverstand, want het betreft onderhoudscontracten meerbepaald over het onderhoud van liften, het controleren van gas- en elektriciteitsinstallaties, milieuvorwaarden en dergelijke. Daarvoor hebben wij de specialisatie niet in huis. Dus ligt het voor de hand dat we deze werken uitbesteden. Het geld dat op die artikels voorzien is, gebruiken we voor dat onderhoudscontract.

De vraag is wel zinvol wanneer men het heeft over het onderhoudspersoneel dat dagdagelijks instaat voor het reinigen van lokalen, bureaus en dergelijke meer. Die problematiek is onlangs ook nog aan bod gekomen in de deputatie. Wij hebben toen aan de eerste directie (die instaat voor het personeel) de vraag gesteld om een grondig onderzoek te doen. Die opdracht is gegeven naar aanleiding van een concreet voorbeeld, namelijk het 'Huis van de Sport'. De vraag was of het niet beter was om de zaak uit te besteden, nadat het een jaar als proefproject had gelopen. Wij zijn hier niet op ingegaan toen de eerste conclusies naar voren geschoven werden, want we wilden eerst een grondiger onderzoek en ook informeren hoe dat bij andere overheden gebeurt. Bij het eerste summiere onderzoek had ik de indruk dat onze personeelsdienst de neiging had om te kiezen voor de uitbesteding van de opdrachten. Het diensthoofd daarentegen stelde voor om zes halftijdse personeelsleden aan te werven. De dienst heeft een aantal argumenten aangehaald waarvoor heel wat te zeggen valt, maar ik bespaar u het rekenwerk. Toch meen ik te kunnen aantonen dat het eigenlijk goedkoper is en dat het werk ook beter gedaan zou zijn door eigen mensen aan te werven. Wanneer mensen op een vaste plaats werken en niet van hier naar daar getransporteerd worden, kennen ze uiteindelijk de situatie veel beter, zijn ze er beter mee vertrouwd en leveren ze ook betere resultaten af. Aan de andere kant zijn er ook nadelen aan verbonden, want wanneer mensen ziek zijn of verlof nemen, moeten de bureaus ook gekuist worden, zodat men twee mensen moet betalen waarvan er maar een aan het werk is. Het is geven en nemen. De vraag is dus gesteld aan de personeelsdienst om dit eens grondig te bekijken.

Met de zaken die ik nu ken, ben ikzelf voorstander om het zelf te doen omdat het goedkoper is en dat het personeel multi-functioneel inzetbaar is over een langere periode gespreid. Nu wordt er voor de aanvang van en na het beëindigen van het werk gekuist, maar als er een tas koffie gemorst wordt tijdens de werkuren, dan wordt dit niet grondig gereinigd. De beslissing zal dus afhangen van wat de collega's van de deputatie inbrengen.

Het probleem van de communicatie.

U weet in het 'Huis van de sport' verhuren we een gedeelte aan derden. De klacht komt bij ons terecht, daar waar het ongenoegen bij andere mensen zit. Het is altijd moeilijk als je op die manier moet gaan communiceren, maar we zullen zien wat daar uit de bus komt.

Een ander voorbeeldje dat vaak wordt aangehaald is: onze dienst 'Gebouwen' zelf, je hebt het onderhoud van de gebouwen, maar ook technisch. Een kleine rekensom doet op zijn minst de vraag stellen of het wel interessant is om het uit te besteden en of je het niet beter zelf kan doen. Als je uitgaat van 500 miljoen BEF buitengewone investeringen en je neemt daarvan 10 % voor de studiekosten, de studiebureaus, de ontwerp bureaus, dan heb je 50 miljoen. Daarvan kun je gerust 10 architecten-ingenieurs gaan betalen. Het grote voordeel is dan ook dat je die mensen in huis hebt, want wij ondervinden nu dat die studiebureaus plannen afleveren 'as built' zoals men dat noemt. Dit wil dus zeggen zoals het gebouw geconcipieerd en uiteindelijk ook uitgevoerd is. Als dat grote werken zijn, dan heeft men op zijn minst een kruiwagen papier. Onze diensten zijn dan zodanig overbelast dat ze niet eens de tijd hebben om dat helemaal uit te pluizen. Als men jaren nadien iets mankeert, moet men opnieuw beroep doen op een studiebureau om opnieuw onderzoek te voeren. Dit zijn twee voorbeelden waardoor ik denk dat het aangewezen is om met eigen personeel te werken. Momenteel zijn we er nog niet door en het zal ook afhangen van eventueel nieuwe argumenten en standpunten van de collega's in de deputatie wat men uiteindelijk aan de raad zal voorstellen.

Wat de interpellatie van mijnheer Veys betreft, moet ik zeggen dat ik er eigenlijk niets van heb. Ik word hier geconfronteerd met het feit dat er een aantal kritieken zouden zijn van het personeel. Mij is daar absoluut niets van bekend. Tot nu toe heeft er nog geen enkel personeelslid een probleem aangekaart. Ofwel zitten die klachten bij de personeelsdienst, maar mij is daar in ieder geval niets van bekend.

Je hebt natuurlijk wel gelijk dat het niet zo vanzelfsprekend is om onderhoudspersoneel plots hoteldienst te laten verrichten, maar het gaat hier wel over hoteldienst en niet over een sterrenhotel zoals misschien verwacht wordt.

Wat het hotel betreft kan ik u zeggen dat we tot nog toe uitsluitend zeer positieve kritieken hebben gekregen met felicitaties. Ik kan u een drietal brieven laten zien van groepen die daar geweest zijn. Ze laten ons weten dat het schitterend was en dat ze in de toekomst nog veelvuldig gebruik gaan maken van het hotel.

Ik weet wel dat er een paar wrijvingen geweest zijn, waarbij men verwijst naar de arrogantie van een aantal Nederlanders die daar logeerden. Ze gedroegen zich als de seigneurs van het geheel. Ik kan me best voorstellen dat dit niet altijd gemakkelijk is, maar met de tijd zal daar uiteraard een mouw aan gepast worden. Je mag ook niet vergeten dat het de bedoeling is om daar sportgroepen, sportmensen en jeugdgroepen in onder te brengen. Er mag dus niet gemikt worden op een hotelaccommodatie die met sterren gehonoreerd is. We zullen ons personeel ook bijkomend vorming geven. Maaltijden moeten zij niet serveren, want dat is uitbesteed, enkel afwassen, bedden opmaken, kamers onderhouden en dat soort dingen wordt van hen verwacht.

Er moet wel nog een en ander gedaan worden rond de promotie, maar we werken aan een website van de ganse sportsite. Dat is nu nog niet klaar want door de werken verandert het daar dagelijks. Naar promotie toe kan er nog veel verbeterd worden, maar we wachten op een definitieve situatie na een jaar proefdraaien om dit verder te realiseren. Wat de bezetting betreft mogen wij zeker niet klagen. In bepaalde periodes is het huis afgeladen vol, zoals tijdens de vakantieperiodes. Heel veel promotie hebben we ook niet nodig want we zouden veel mensen aantrekken die we dan achteraf moeten afzeggen.

Ik ga het daarbij laten.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Gedeputeerde. Toen ik u vele jaren geleden tot mijn genoegen leerde kennen, wist ik niet dat er een hotelgerant in u schoolde.

DEBATTEN

De heer Maes

Ik wil nog even een suggestie doen naar de deputatie toe met mogelijk een derde weg. Het doet mij een beetje denken aan het uitbesteden van het onderhoud door privé-ondernemingen naar het optimaliseren van de efficiëntie in het personeelsbeleid door de provincie. Op zich is dat een nobel streven, ik heb daar op zich niet echt problemen mee. Toch moeten we opletten, dat wij vanuit de overheid de lat niet te hoog leggen, want op die manier komt er een steeds groeiende groep niet meer aan de bak. Die mensen vallen dan in een of ander uitkeringsstelsel zoals werkloosheid, leefloon, mindervalidevergoeding. Daarom zou ik toch wel willen pleiten dat zowel voor het onderhoud van gebouwen, als voor het groenonderhoud er een samenwerkingsakkoord afgesloten wordt met invoegbedrijven of met organisaties die zich bezighouden met zeer moeilijk tewerkstelbare werklozen. Ik denk dat dit bij de regionale landschappen al voor een stuk gebeurd is. Ook zij zoeken constant naar mogelijkheden om die mensen aan het werk te zetten. Zij kunnen voor een stuk ook gebruik maken van subsidiëringen van de hogere overheid zodanig dat de kostprijs niet hoger moet zijn. Ik kan daar voorbeelden van geven, maar ik ga daar niet verder over uitweiden. Toch wil ik de deputatie vragen om daar aandacht voor te hebben en deze derde weg eens verder te onderzoeken.
Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Het is inderdaad zo dat de collega's dat al doen voor het groenonderhoud en de regionale landschappen. Wij hebben dat al verder uitgebreid naar de gebouwen. Ik heb zelf de opdracht gegeven met de goedkeuring van de deputatie, aan onze dienst Gebouwen om parameters voor sociale tewerkstelling te gaan verwerken in de aanbesteding. Na onderzoek zijn we tot de conclusie gekomen dat we op die manier moeten opletten. Ik heb er toen op gewezen dat je via subsidiëring concurrentievervalsingen krijgt. Het is de bedoeling om voor die doelgroep een aantal werken specifiek voor te behouden. Momenteel werken ze bijvoorbeeld via spoor twee op de werf in Baasrode, maar er zijn nog een aantal andere werken waar die mensen aan bod komen.

De heer voorzitter

Dank u mijnheer de gedeputeerde, ik acht de artikelsgewijze bespreking rond het patrimonium nu afgewerkt.

WEGVERKEER

P. 106: INFRASTRUCTUURWERKEN AAN WEGEN: VRAAG NAAR EEN INITIATIEF IN DE GENTSE KANAALZONE EN NAAR EEN OPLOSSING VOOR HET "COSMOSKRUISPUNT/KENNEDYLAAN" TE ZELZATE

De heer De Vilder

Tijdens een boeiende avond op Sidmar, naar aanleiding van het afscheid van gouverneur Balthazar, werden wij overspoeld met de vele plannen van infrastructuurwerken die blijkbaar de komende jaren gepland zijn in de Gentse kanaalzone.

Tegen 2020 moet er, om de toegankelijkheid van het kanaal te verbeteren, een nieuwe sluis komen in Terneuzen met een diepgang van 16 meter, 550 meter lang en 68 meter breed, met andere woorden bijna dubbel zo groot als de huidige sluis.

Zowel gouverneur Balthazar als zijn Zeelandse collega Van Gelder stellen in hun studie dat de nieuwe sluis er moet komen voor de economische welvaart van de regio en ook voor het veilig stellen van de tewerkstelling. Er zijn echter naast de nieuwe sluis nog heel wat aanpassingen nodig. Zo stelt men een nieuwe tunnel te Sluiskil, het uitdiepen en verruimen van het kanaal, het verbreden van de brugdoorgangen te Zelzate, Sas van Gent en Sluiskil en ten slotte tegen 2039 een nieuwe tunnel te Zelzate.

Uiteraard ligt nu de bal bij de Vlaamse en Nederlandse regering die zullen moeten beslissen of er met het project wordt verder gegaan en wie welke kosten draagt. Ik kan jullie meedelen dat alle betrokkenen en bezorgden over de toekomst van onze toch welvarende Kanaalzone het met deze visie eens zijn. Ik wil hier echter vandaag een pleidooi houden dat er ook aandacht wordt gegeven aan de leef- en woonomstandigheden van de inwoners in de kanaalzone. Nu al ondervinden wij dat veel verkeer via de Westerscheldetunnel, de Tractaatweg en de Kennedylaan zo de nieuwe verbinding met de Gentse haven ontdekt heeft. De daarbij horende lawaaihinder voor de woonwijken te Zelzate wordt met de dag ondraaglijker. De beloofde groene berm langs de weg zijn er nog altijd niet gekomen. Maar ook de verkeersonveiligheid op de Kennedylaan is zienderogen gestegen. Er gaat geen week meer voorbij zonder ernstig ongeval, reeds enkele malen met dramatische afloop. Zonder flankerende maatregelen wordt het voor de vele weggebruikers van de Kennedylaan binnenkort een waagstuk om zich nog veilig te verplaatsen via de Kennedylaan. De snelheidsbeperking van 90 km per uur is een maatregel, maar wordt amper toegepast. Want als je 90 km per uur rijdt, razen zelfs de vrachtwagens je voorbij. Bijkomende hinder door infrastructuurwerken kunnen volgens mij niet zonder bijkomende verkeerstechnische ingrepen die de veiligheid van de weggebruikers verzekeren.

Dat brengt mij tot mijn vraag aan de gedeputeerde Verleyen. Zelzatebrug sluit volgend jaar opnieuw voor 4 maanden. Bijgevolg zal al het verkeer via de tunnel moeten passeren. Ondertussen werd, een jaar eerder dan gepland, het driekwart klaverblad Zelzate west verwezenlijkt. Dit is een enorme verbetering voor de weggebruikers. Het grote knelpunt wordt het zogenaamde Cosmoskruispunt te Zelzate, waar geen lichten staan. Het is een levensgevaarlijk kruispunt, want er staan geen lichten en ongevallen zijn er schering en inslag. Een rond punt zou maar verwezenlijkt worden ten vroegste in 2006. Door het sluiten van Zelzate brug zal dit kruispunt een nog grotere chaos worden. Oversteken naar Wachtebeke of afslaan naar Zelzate is een compleet waagstuk met ellenlange files. Is het eventueel mogelijk om een voorlopig rondpunt aan te leggen, gebruikmakend van de rood-witte New Jerseys. Dit in het belang van de weggebruikers, want ik weet ook dat de R4 oost geen provincieweg is, maar dit zou het leed dat de inwoners van Zelzate moeten ondergaan toch wat verzachten.

P. 112: INFRASTRUCTUURWERKEN AAN WEGEN: WEGEN IN AANBOUW: VRAGEN OVER DE VISIE BIJ HET VASTLEGGEN VAN NIEUWE ROOIPLANNEN

Mevrouw Hillebrandt-Van Daele

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Bij de aanleg of verbetering van provinciale wegen wordt door de provincie gewoonlijk een rooiplan opgemaakt. De opgestelde rooiplannen dateren meestal van enkele decennia terug en werden opgesteld op basis van een toen geldende toekomstvisie over verkeer en mobiliteit, waarbij de auto vaak nog centraal stond.

Graag had ik vernomen welke visie de provincie momenteel hanteert voor het vastleggen van nieuwe rooiplannen. Worden bestaande rooiplannen op regelmatige tijdstippen geëvalueerd en indien gewenst aangepast in functie van de realiteit?

Laat er geen twijfel over bestaan, ik betwist geenszins het nut van dergelijke rooiplannen, maar sta mij toe de reden van mijn vraag te verduidelijken. Eigenaars van wie hun woning getroffen wordt door een rooilijn bevinden zich in een vacuüm van rechtsonzekerheid, waarbij een hypotheek gelegd wordt op de toekomst van hun woning.

Het is logisch dat de eigenaars, zonder het akkoord van de provincie, aan de bewuste woning geen aanpassings- of verbeteringswerken mogen uitvoeren welke een meerwaarde voor de woning zouden betekenen.

Willen zij verbouwingswerken uitvoeren, dan dienen zij volgende procedure te volgen:

1. de werken dienen gemeld te worden aan de provincie met de mededeling dat men bereid is afstand te doen van de meerwaarde van de woning;
2. een ambtenaar van de provincie komt ter plaatse om een plaatsbeschrijving op te maken;
3. indien er een akkoord omtrent de verbouwingswerken bereikt wordt, dient de aanvrager de afstand van de meerwaarde te laten vastleggen via een notariële akte.

DEBATTEN

Dit is een omslachtige procedure met een prijskaartje. Een concreet voorbeeld hiervan is de provincieweg Lokeren-Wetteren ter hoogte van Hillare-Heiende in Lokeren. Deze baan werd de laatste jaren, ondermeer ter hoogte van Hillare-Heiende, gerenoveerd, de fietspaden en parkeerstroken werden recentelijk vernieuwd. De vastgelegde rooilijn dateert hier van 19 maart 1981 en treft een aantal oudere woningen. Sommige van deze woningen hebben een minimum aan sanitair comfort en verbeteringswerken dringen zich hier op. Daarom zou ik willen vragen aan de heer gedeputeerde:

- zijn de geplande oteigeningen hier nog zinvol?
- kunnen deze nog een meerwaarde bieden voor deze straat?
- was het niet opportuun de rooiplannen voor deze weg te herzien?

Dank u.

P. 112: INFRASTRUCTUURWERKEN AAN WEGEN: WEGEN IN AANBOUW : VRAAG NAAR DE GEHANTEERDE CRITERIA BIJ HET BEPALEN VAN DE VOLGORDE VAN DE UIT TE VOEREN WERKEN

De heer Heyndrickx

In de toelichting per artikel lezen we: "krediet bestemd voor de verbetering van provinciewegen, te kiezen uit een lijst van projecten die de veiligheid voor verkeer en de veiligheid voor de zwakke weggebruiker verbeteren".

Alhoewel de provincie in het onderhouden van zijn wegennet, in tegenstelling met het Vlaams gewest, een goede reputatie geniet kunnen we vaststellen dat de selectie die we vinden in de toelichting, in de praktijk nogal selectief wordt ingevuld wat de rangorde van de meest dringende onderhoudswerken betreft die moeten worden uitgevoerd.

Soms zijn periodieke werken, langs zij- of onder de fietspaden, bij nutswerken de oorzaak van een daarna opduikende slechte berijdbaarheid met valpartijen of struikelongevallen van de gebruikers. We willen graag de beleidsnota geloven waarin gezegd wordt dat er bij de verbeteringswerken bijzondere aandacht wordt besteed aan de voorzieningen voor zwakke weggebruikers, inzonderheid de fietspaden.

Eén voorbeeld van een provinciale weg waarbij het fietspad dringend aan herstelling toe is, is de provinciebaan te Gavere-Dikkelvenne. Dezelfde weg sluit aan op de Beerlegemsebaan te Zwalm. Het betreft een enkel fietspad met dubbele rijrichting uitgevoerd in betondallen. Vooral op het grondgebied Zwalm liggen de dallen los en over een bepaalde lengte weggezakt langs de rooilijn. Op het grondgebied Gavere liggen de dallen schots en scheef. Het fietspad bevindt zich ook op een heuvel. In deze omstandigheden kunnen we zeggen dat dit fietspad er onveilig bijligt en een gevaar betekent voor hen die er gebruik moeten van maken, met als bijkomend gevolg dat het rijvak voor autoverkeer door de fietser wordt gebruikt.

Er is in de begroting een krediet voorzien, maar we kunnen ons daarbij de vraag stellen of dit krediet in 2005 voor deze werken bestemd zal zijn. Naar we vernemen in een persbericht zou de provincie ontevreden zijn over de manier waarop het Vlaams Gewest de provinciale wegen wil overnemen. Volgens de heer gedeputeerde Verleyen in hetzelfde artikel zijn de lopende leningen en de overname van gekwalificeerd personeel het struikelblok. We willen daar uit eigen ervaring aan toevoegen dat het Vlaams Gewest bij de verbeteringswerken van het wegennet die het beheert, de veiligheid voor de zwakke weggebruiker niet vertaalt met het aanleggen van een nieuw fietspad, zelfs als die mogelijkheid er aanwezig is.

Graag had ik het volgende vernomen:

Op welke wijze beslist de deputatie welke openbare werken uit de geselecteerde lijst bij voorrang uitvoering krijgen?

Gebeurt dit op aanvraag van de betrokken gemeente?

Hoe staat de deputatie tegenover de plannen van de Vlaamse regering om het Oost-Vlaamse wegennet over te nemen.

Dank u.

P. 110 EN 112: INFRASTRUCTUURWERKEN AAN WEGEN: AANLEGGEN EN VERBETEREN VAN FIETSPADEN EN DAARMEE GEPAARD GAANDE GRONDINNEMINGEN ; INFRASTRUCTUURWERKEN AAN FIETSPADEN: WEGEN IN AANBOUW**De heer voorzitter**

De vraag van mevrouw Kerste Van Grembergen vervalt aangezien ze voor gans de namiddag verontschuldigd is.

P. 106 EN P. 16-20 BELEIDSNOTA: VERKEER EN MOBILITEIT – WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK: ALGEMENE WERKINGSKOSTEN: VRAAG OM DE MOGELIJKHEID TE ONDERZOEKEN OM DE MATERIËLE ONDERSTEUNING ZOALS DIE VOORZIEN IS BIJ FIETSPOOLEN UIT TE BREIDEN TOT BASISCHOLEN DIE EEN ALGEMEEN VERVOERSPLAN OPSTELLEN OF DIE EFFECTIEF EEN BELEID VOEREN ROND MOBILITEIT**De heer Heyerick**

Melissa, een jong, vrolijk en levenslustig kind uit onze buurt vertrok op die bewuste morgen na een snelle zoen en een vluchtig wuiven naar haar mama, met haar fiets naar school. Beiden niet beseffend dat dit banale ritueel, dit banale moment zo bijzonder zou worden. Melissa kwam namelijk nooit meer terug. Halverwege de terugweg van school naar huis, werd ze niet opgemerkt langs de weg door een voorbijrijdende vrachtwagen... Melissa kwam nooit meer thuis...

Dit verhaal is jammer genoeg uit het leven gegrepen en pure realiteit. Een realiteit waar we echter niet mogen in berusten. Want de vraag of we dergelijke drama's zouden kunnen voorkomen blijft bij mij steeds hangen. Met 'wij' bedoel ik dan de beleidsmakers en in het bijzonder de provinciale beleidsmakers... Honderd procent voorkomen, kan wellicht niet, toch denk ik dat elk zinvol middel hoe klein ook dient te worden aangewend om deze drama's tot een minimum te beperken.

Het provinciaal beleid hecht reeds heel veel belang aan de veiligheid van de zwakke weggebruiker, denken we aan het fietspadenbeleid, sensibiliseringsacties met langzaam verkeer, de fietsbond en vele andere. Het provinciebestuur levert dus reeds heel wat inspanningen op het vlak van verkeersveiligheid.

Mijn concrete vraag omtrent de begroting 2005 is dan ook om de middelen ter ondersteuning van fietspoelen in het basisonderwijs zoals voorzien in het verleden, verder uit te breiden en een gelijkaardige ondersteuning te voorzien voor basisscholen die effectief werken rond mobiliteit en verkeersveiligheid. Hierdoor versoepelen we de voorwaarden om te kunnen rekenen op deze provinciale ondersteuning, want uit de praktijk blijkt dat de organisatie van een effectieve fietspool niet evident is en vaak de continuïteit een probleem is. Toch heeft de fietspool zeker zin, maar lijkt mij een aanvulling gewenst. De nadruk moet gelegd worden op het ter beschikking stellen van het materiaal aan de scholen, die vervolgens het engagement moeten nemen om alle naar schoolfietsende kinderen te motiveren of indien mogelijk te verplichten via het schoolreglement om hun fluoriserend jasje en eventuele andere veiligheidstoebehoren te gebruiken.

Het zou toch een prachtig resultaat zijn als we op het einde van de legislatuur konden vaststellen dat alle Oost-Vlaamse lagere schoolkinderen die naar school fietsen, ook heel goed zichtbaar zouden zijn in het verkeer.

Ik zou dan ook willen vragen aan de bevoegde gedeputeerde deze uitbreiding te laten onderzoeken naar kostprijs, naar eventuele samenwerkingsformules met de gemeenten...

Misschien wordt de aandacht van de voorbijrijdende auto- of vrachtwagenbestuurder dan 'wel' tijdig gevestigd op kinderen die met hen fluoriserende jasjes naar school fietsen.

Misschien kunnen we heel wat Oost-Vlaamse kinderen behoeden voor een drama zoals Melissa moest meemaken.

Dank u.

DEBATTEN

P. 270: PROVINCIAAL DOMEIN PUYENBROECK – TERREINEN, CONSTRUCTIES EN GEBOUWEN EN WEGEN IN AANBOUW: VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN BETREFFENDE DE MOBILITEITSSTUDIE NAAR DE BEREIKBAARHEID VAN HET DOMEIN VIA HET OPENBAAR VERVOER

Mevrouw Moors-Adriaensen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In de algemene beleidsnota "provinciebegroting 2005" lees ik op bladzijde 9 onder de rubriek provinciale domeinen dat de basismissie van het domein Puyenbroek te Wachtebeke de bevordering van de laagdrempelige dagverblijfsrecreatie nastreeft.

Essentieel in de uitbouw van deze missie is de laagdrempelige bereikbaarheid.

Teneinde de ganse Oost-Vlaamse bevolking te kunnen laten genieten van de forse investeringen, is de beschikbaarheid van openbaar vervoer een noodzaak.

In mijn bezorgdheid naar de toegankelijkheid, had ik graag de stand van zaken gekend aangaande de mobiliteitsstudie, gekoppeld aan een tijdsschema van de Lijn, voor de vanzelfsprekende en meer dan noodzakelijke vaste verbindingen te zorgen.

Een belbus is en blijft een pleister op een houten been.

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wat de vraag van de heer De Vilder betreft zijn wij ons zeer goed bewust van de problematiek in de Gentse Kanaalzone, nog een stuk scherper gesteld sedert de openstelling van de vaste westerscheldeverbinding. Wij hebben van in het begin gewaarschuwd dat er vanuit Nederland heel wat meer trafiek de Gentse Kanaalzone zou passeren. Helaas krijgen wij nu al gelijk. De rol van de provincie in dit ganse verhaal is helaas beperkt. Bij de ruimtelijke planning werden de havengebieden als poorten omschreven. Bijgevolg zijn deze niet onder de bevoegdheid gebracht van de geografisch omklemmende provincie, maar zijn die wel bij Vlaanderen gebleven.

De gouverneur als orgaan van de provincie, maar ook als commissaris van de Vlaamse regering heeft in samenwerking met alle mogelijke betrokkenen een zeer uitgebreid planningsproces geleid. Wij als provincie zijn met onze ambtenaren maar in de rand betrokken geweest. Enkel dienst 81 voor Planning en Natuurontwikking is verantwoordelijk voor de ganse methodiek die ze ontworpen hebben. We krijgen daar nog dikwijls bloemetjes voor vanuit de andere beleidsniveaus, zowel van de Federale kant als van de Vlaamse kant, denk maar aan politie en verkeersdeskundigen enerzijds, en anderzijds voor wat de wegenaanleg betreft. Maar defacto hebben wij als provincie daar weinig in te vertellen.

Wat het onderliggende wegennet betreft, hebben ze ons wel geraadpleegd. Via onze ambtenaar hebben wij ook mee de zaak gestuurd, maar de grote verkeersaders de R4 linker- en rechteroever zitten onder de bevoegdheid van het Vlaams Gewest.

Het onderliggend wegennet heben wij wel mee begeleid, maar ook daar hebben wij weinig vat op de uiteindelijke realisatie, want het zijn daar geen provinciewegen. Het zijn gemeentewegen of gewestwegen. Zij zullen uiteindelijk instaan voor die echte realisaties conform de planning zoals die ondertussen is uitgetekend. Zoals de heer De Vilder zojuist gezegd heeft is er inderdaad een stuk vertraging ontstaan met alle ongelukkige gevolgen van dien. Onze dienst zegt inderdaad dat knooppunt 4, waarover u het had, misschien wel het gevaarlijkste is in het ganse verhaal.

Ik wil een poging doen om mee een oplossing te realiseren zoals u die hebt voorgesteld. Ik zal dat ook laten onderzoeken door onze diensten die uiteraard naar best vermogen willen meewerken. Maar ik ben er vandaag niet zeker van dat wij vanuit Vlaanderen de toelating zullen krijgen. Ik ben er zelf eerder van overtuigd dat ze zullen zeggen dat we daar moeten vanaf blijven omdat dit hun winkel is. Toch neemt het niet weg dat wij een voorstel kunnen doen, onderbouwd met de spijtige ongevallen die er de laatste maanden gebeurd zijn.

Om af te ronden wil ik zeggen: dat we een poging willen doen, maar het is met enig scepticisme dat wij naar de AWW (administratie Wegen en Verkeer) zullen stappen, met de al bijna overtuiging dat men ons niet zal toelaten om te interveniëren op een weg die bij de Vlaamse administratie is ingedeeld.

Nu kom ik aan de tussenkomst van mevrouw Hillebrandt-Van Daele in verband met de rooilijnplannen. Ik heb hier het lijstje van de rooilijnplannen bij mij en er zijn er dus inderdaad bij die al historisch zijn. Dat kan ook niet anders als je enige rechtszekerheid wil geven aan de mensen die naast de weg lopen, want je kunt ook niet om de haverklap die rooilijnen gaan veranderen, tenzij je principieel de rooilijnen gelijk legt met de voorgevels van de percelen, wat trouwens af en toe gebeurt. Op die manier heb je geen problemen meer met de mensen die daar wonen. Anderzijds ga je tussenkomsten krijgen met betrekking tot de verkeersveiligheid. Door in het verleden nogal losbandig gebouwen, voorgevels, tuintjes, afsluitingen, reclameborden,... toe te laten, creëer je een verkeerssituatie die om de haverklap mensenlevens vraagt.

De techniek van de rooiplannen is voor een stuk verlaten, wij werken momenteel eerder met streefbeeldstudies. Wij leggen van onze provinciale wegen streefbeelden aan. Er bestaan trouwens twee nieuwe. Wij hebben er een in twee fases gerealiseerd op de Dendermondsesteenweg van aan de Dampoort tot in Destelbergen. Er staan er twee nieuwe op de N46 van Aalst - Oudenaarde en dan nog een van Sint-Niklaas - Hulst. Dat zijn er twee die we nu gaan aanpakken.

De techniek van streefbeeldontwikkeling voor een bepaalde weg is van aard om niet alleen de weg als verkeersmiddel te zien, maar ook de ruimtelijk context waarin die weg moet functioneren en wat zijn bestemming is, moet in overweging genomen worden om een visie op die weg te ontwikkelen. Het tekenen van uitvoeringsplannen komt later, dat worden dan in feite de rups. Eerst wordt er een visie uitgeschreven voor een weg, vooraleer men naar eigenlijke rooiplannen overgaat. Op basis van de resultaten van een streefbeeldstudie gaat onze dienst 32 - Wegendienst over tot het realiseren of het voorstellen van nieuwe rooiplannen.

De uitgangspunten daarbij zijn:

- het onnodig bezwaren van gebouwen langsheen de provinciewegen uit financieel oogpunt. Wij weten ook dat het voor niemand prettig is om een rooilijn op zijn eigendom te krijgen. Dat heeft soms zeer zware gevolgen. Ook voor de provincie is dit geen interessante zaak, want soms moet men overgaan tot onteigenen. Met de dure grondprijzen zou dat voor de provincie een bijzonder kostelijke operatie worden indien men al te wild de rooilijnen op de woningen begint te leggen;
- de opwaardering van het grachtenstelsel voor afvoer en infiltratie van regenwater. Dit is een andere zaak die meer en meer wordt meegenomen bij het uittekenen van die rooiplannen;
- plaats bieden aan allerlei nutsleidingen, rioleringen en dergelijke. Dit is iets wat je niet ziet, maar waar je ook altijd rekening moet mee houden. De nutsvoorzieningen die we aanbrengen langs onze wegen worden ook alsmat talrijker, denk maar aan rioleringen, kabels, elektriciteit, gasleidingen en dergelijke. Na de laatste ramp, namelijk de gasontploffing wordt daar ook meer en meer aandacht aan besteed om meer ruimte te laten voor eventuele gaslekken.

Naast het gebruik van het openbaar domein worden voor onder andere fietspaden en voetpaden respectievelijk bepaalde breedtes voorgesteld en bepaalde breedtes wettelijk vastgelegd. Daardoor worden rooilijnen wel eens breder dan men eigenlijk zou willen.

In de jaren 80-90 was men van het principe dat 'koning auto' alle mogelijke ruimte moest krijgen en toen werden de meeste rooilijnen uitgetekend met een breedte van 26 meter. Van die visie zijn wij weggegaan.

Waar het enigszins mogelijk is, proberen wij vragen over verbouwingen die bij ons binnenkomen zo soepel mogelijk te interpreteren en stelselmatig de mensen genoegdoening te geven met hun vraag naar verbouwing, rekening houdend dat de verkeerssituatie daardoor niet gevaarlijker wordt.

Wat specifiek uw vraag betreft naar de rooilijn in Lokeren is het zo dat de rooiplannen van de N407 tussen de Fabiolalaan en de brug over de E17 met koninklijk besluit en provincieraadsbeslissingen werden goedgekeurd. Er zijn twee vakken en er is inderdaad een vak waar de rooilijn dateert van 1981 Fabiolalaan-kerk Heiende, maar het andere deel het vak tussen Heiende en de brug over E17 is een provincieraadsbesluit van 10 mei 2000. Dat is eigenlijk vrij recent.

Het eerste vak werd heringericht in het jaar 1993 waarbij in de doortocht opstaande fietspaden naast het voetpad werden aangelegd. Verkeersremmers werden ingebouwd zodat de verkeersleefbaarheid en verkeersveiligheid verhoogd werden.

DEBATTEN

Wij hebben recent bij het andere gedeelte ook een aantal werken gedaan. De fietspaden zijn heraangelegd en ik dacht dat ook de bestrating vernieuwd was zodanig dat het daar nu mogelijk is om de rooilijnen te gaan herbekijken. De evolutie van de verkeersveiligheid is daar van die aard dat herziening mogelijk is.

Mijnheer de Voorzitter, dit brengt mij bij de heer Heyndrickx' zijn vraag naar de manier van prioriteit geven en kiezen voor werken bij onze wegen. Wij zitten inderdaad met een overvloedig programma, dat over meerdere jaren loopt. Ik ga u een lijstje geven van zaken waar wij rekening moeten mee houden.

Wat zijn nu eigenlijk de factoren die een rol spelen bij het uiteindelijk aan bod komen van die werken die gepland zijn? Nu alle zaken die op dat lijstje staan, zijn dingen die wij willen uitvoeren.

De factoren die meespelen zijn in de eerste plaats de beschikbaarheid van de gronden. Het is soms nodig om bepaalde gronden te onteigenen. Ik kan u verzekeren dat dit de dag van vandaag niet zo eenvoudig is, want je moet met de eigenaar van de grond overeenkomen en er zijn ook een aantal milieuvorwaarden waaraan je moet voldoen. Onteigenen betekent eigenlijk ook aankopen, dus vooraleer je kunt aankopen, moet je een bodemattest hebben.

Als je dan het ongeluk hebt, dat in de buurt een tank van een benzinstation lekte, dan kan het gebeuren dat je het stuk grond in de eerste jaren niet in uw bezit krijgt. Ik kan u zo een voorbeeld geven langs de N46. In zo'n geval moet je gaan kiezen om die riolering in twee stukken aan te leggen, of naar de overkant te verleggen, wat natuurlijk een meerkost meebrengt.

Dan hebben we ook nog de zware financiële tussenkomst van de gemeente. Wanneer we wegen heraanleggen wordt het grootste stuk door de provincie betaald, maar er is altijd nog een gemeentelijke tussenkomst. De gemeente staat in voor de riolering van de huizen. Het huisafvalwater wordt door de gemeente betaald en de voetpaden. De rest betalen wij.

Dat veel gemeenten financiële problemen hebben, moet ik jullie ook niet zeggen. De wens om de werken uit te voeren is soms groter dan de middelen waarover zij beschikken. De gemeenten komen bij ons soms vragen om een weg te herstellen. Wij starten de planning en maken alles klaar. Maar op het moment dat wij dan naar de gemeenten stappen met het gedeelte dat zij moeten betalen, vragen ze om te wachten omdat ze niet genoeg middelen hebben. De tussenkomst van de gemeente is vaak een probleem.

Ook de nutsmaatschappijen spelen vaak een rol. Het verleggen van de nutsleidingen moet iedere keer gebeuren en wij eisen altijd een plan met de ligging van die leidingen. Dat zijn allemaal zaken waar je moet op wachten. Voor de aankoop van een stuk grond moet je dus een bodemonderzoek laten doen en daar kun je verschrikkelijke dingen tegenkomen. We hebben ooit bodemverontreiniging gehad van een lekkende mazouttank. Na het wegwerken van die vervuilde grond werden we verplicht om grondwater op te pompen en toen bleek er in het grondwater historische vervuiling te zitten. Zo ben je wel een aantal jaren bezig. Je moet dan ook bureaus aanschrijven om zo'n bodemonderzoek te laten uitvoeren. Ik neem aan dat ze allemaal perfect werken, maar de verleiding moet toch wel groot zijn als je als bedrijf weet dat hoe langer je werkt, pompt en dus vuil water vindt, hoe meer geld je verdient. Ja, dan moet ik er u toch geen tekening bij maken dat de verleiding groot is om vervuiling te blijven vinden. OVAM duidt de plaatsen aan waar er gepompt moet worden. Het risico is dan ook groot dat het eerste deel dat conform verklaard is reeds vervalpt op het ogenblik dat je nog maar net voor het laatste deel de toelating kreeg en dan kun je weer opnieuw beginnen met de eerste plaats. Het is schizofrene situatie die de zaken sterk kunnen vertragen.

Sommige projecten worden uitgevoerd in samenwerking met Aquafin, dat is een belangrijke medespeler. Tegenwoordig is er ook nog de hydronautstudie of de watertoets die moet gebeuren en ook mee kan zorgen voor vertraging. Van al die factoren ben je dus afhankelijk. Het project dat als eerste klaar is, leggen we voor aan de raad.

Het project Beerlegemsebaan te Zwalm staat reeds enkele jaren op de lijst van investeringen op de provinciewegen. Voor de uitvoering van dit project zijn echter grondinnemingen noodzakelijk. Hiervoor is er een goedgekeurd rooilijnenplan nodig. Dit rooilijnenplan werd op 9 oktober 2002 toegestuurd aan de gemeente Zwalm voor het houden van een openbaar onderzoek. Tot op heden heeft de gemeente dit plan niet in openbaar onderzoek gelegd en dit na herhaaldelijke aanvragen.

Eens dat het openbaar onderzoek gebeurd is, kunnen wij de fietspadensituatie daar ook grondig gaan verbeteren, maar we zijn daar van het gemeentebestuur afhankelijk.

Uw concrete vragen.

Op welke wijze beslist de deputatie welke openbare werken uit de geselecteerde lijst bij voorrang uitvoering krijgen?

Ik denk dat ik u daarop heb geantwoord.

Gebeurt dit op aanvraag van de betrokken gemeenten?

Vaak gebeurt dit op aanvraag van de gemeenten, maar soms trekken de gemeenten hun vraag in op het moment dat men tot de realisatie wil overgaan, hou daar dus rekening mee.

Hoe staat de deputatie tegenover de plannen van de Vlaamse regering om het Oost-Vlaamse wegennet over te nemen?

U kent ons standpunt dat tot nader order niet gewijzigd is, maar wij weten ook dat wij hier een beetje het gevecht van 'David tegen Goliath' doen. Als Vlaanderen morgen zegt dat wij die wegen moeten afgeven, dan zullen wij ze moeten afgeven. Ik vind het wel onrechtvaardig dat we die wegen moeten afgeven ook al zeggen ze dat wij het wegenbeheer goed doen. Ik ben daar ook van overtuigd, want onze wegen mogen vergeleken worden zowel met de Vlaamse Gewestwegen, als met de gemeentewegen. Er is trouwens geen enkele burgemeester die staat te springen om een aantal van die zaken op zijn nek te krijgen, want dit kost allemaal veel geld. Indien wij ook naar onze centen moesten zien, zouden kunnen zeggen neem ze maar, wij zijn er dan vanaf en we kunnen dat geld voor iets anders gebruiken.

Ik kan nog een heel verhaal vertellen over onderhoud en bestrooiing tijdens de winter. Toen ik vorige winter vanuit Dendermonde naar Gent reed, heb ik aan de Scheldebrug staan wachten tot de pompiers met schop en spade de weg vrij maakten om de brug te kunnen oprijden. Er was toen maar een soort van wegen die bestrooid waren en waar je dus kon oprijden: namelijk de provinciewegen. Het Vlaams Gewest heb ik daar niet gezien. De pompiers van de stad Dendermonde hebben zelf de weg vrijgemaakt. Dat is een bewijs daarvan.

Los daarvan vind ik het wel onrechtvaardig dat ze die wegen willen overnemen. Terwijl ze zeer goed weten dat daar leningen, personeel, restgronden,... aan vast zitten, maar dat laten ze allemaal bij ons. Als je morgen een andere wegbeheerder hebt, gaat die daar niet in geïnteresseerd zijn. Daardoor gaan we dan afhankelijk zijn van een comité van aankopen om dat te regelen, en ze zijn daar ook niet van de rapsten. Er zitten daar ook een aantal contracten aan vast, waar uiteraard een vergoeding zal tegenover staan.

Dit alles bij elkaar maakt dat wij vandaag terecht zeggen aan de Vlaamse regering dat als je ons die wegen afneemt, zul je ze hebben maar we gaan ze niet zonder slag of stoot afgeven. Wij vinden dat wij het goed doen. Als je ze overneemt, moet het eerlijk gaan en moet er iets tegenover staan. Dat is onze houding voor wat die wegovernance betreft.

Ik denk dat ik nu bij de vraag van mijnheer Heyerick ben in verband met de ondersteuning die voorzien is bij fietspoelen om deze uit te breiden tot de basisscholen die een algemeen vervoersplan opstellen en/of die effectief een beleid voeren rond mobiliteit? Dit is inderdaad een zeer sympathiek voorstel. Alleen moet je u afvragen of dit vandaag betaalbaar is. Ik weet natuurlijk wel als je daar tegenover mensenlevens plaatst, moet het maar betaalbaar zijn. Dat is uiteraard zo en daar is niets optegen. Maar onze diensten hebben een kleine berekening gemaakt met de volgende opmerking.

Je kunt onmogelijk weten welke scholen echt bezig zijn met die dingen. De intentie is er dikwijls wel, maar het realiseren is vaak een andere zaak. Ook de begeleiding is een vraagteken. Men maakt mij een berekening en het zou gaan tussen de 56 en de 136 scholen. Als je er dan rekening mee houdt dat zo'n pakketje 32 EUR kost, dan zit je vrij vlug aan 10 000 of misschien wel 100 000 EUR kosten. Terwijl je eigenlijk een discriminatie inbouwt. Wij hebben dat eigenlijk gebruikt als de wortel om de scholen aan te zetten om echt iets te doen rond mobiliteit. Wij selecteren ook een aantal scholen die wij begeleiden als ze dat vragen. Maar dat fietspoelen op zich bestaat niet. En ik weet ook wel dat die pakketjes mooi zijn, die helmpjes, die kazuifelkes,...je zou dat kunnen uitdelen. Wij hebben dat juist gebruikt om aan te zetten tot die deelname aan onze eigen mobiliteitsprojecten en als we dat gaan uitdelen zijn we dat kwijt. Ik wil het nog eens verder bekijken, maar ik moet eerlijkheidshalve wel zeggen dat onze diensten niet happig zijn om het op die manier te doen.

DEBATTEN

We willen het wel doen, als de school bereid is om een stuk mee te stappen naar het fietspoolen toe, dan krijgen ze ook ondersteuning vanuit de Vlaamse Stichting Verkeerskunde (VSV) en dan krijgen ze vervoersplannen en dergelijke. Ik denk dat ze daar alleen maar wel kunnen bij varen.

Het volgende is de vraag van mevrouw Moors-Adriaenssens, namelijk:

Wat is de stand van zaken in verband met de mobiliteitsstudie rond de bereikbaarheid van het provinciaal domein Puyenbroeck met het openbaar vervoer?

Zoals u weet hebben wij drie studies opgestart om de bereikbaarheid van onze eigen provinciale domeinen te gaan verbeteren. Momenteel zijn we in de derde fase. We werken met twee verschillende bureaus, namelijk een voor Puyenbroeck en een voor De Gavers en het Leen.

Wat Puyenbroeck betreft zijn we in de derde fase. We zijn begonnen met een soort analyse. Het bureau onderzocht eerst wat er allemaal bestond aan verkeersstudies, aan transport, aan ongenoegen en wat er bij de gemeenten aanwezig was van mobiliteitsplannen. Dat was de eerste fase, waarbij men eigenlijk inventariseert. Daarna is men gaan kijken bij de gebruikers zelf. Men heeft een uitgebreide bevraging gedaan bij de gebruikers en bij de omliggende gemeenten om te kijken wat bij de gemeenten aanwezig was en wat bij die gebruikers leefde. Waarom ze het openbaar vervoer gebruiken of waarom niet? Of ze eventueel geïnteresseerd waren?

We staan momenteel aan de derde fase, waar een actieprogramma voorligt. Er zitten daar mogelijkheden in voor fietsers, voetgangers, watertoerisme, de bus want ook de nmbs is daarbij betrokken. In die stuurgroep zitten alle mogelijke actoren, dat gaat van politie tot verkeersdeskundige van de gemeente, de nmbs, de lijn, onze fietsambtenaren. Aan die mensen is gevraagd om dat actieprogramma te bekijken. Het is de bedoeling om tegen februari 2005 naar buiten te komen met de concreet uitgeschreven acties die de bereikbaarheid van het domein Puyenbroeck moeten verbeteren.

Mevrouw, wat uw vraag betreft naar het daaraan verbonden tijdsschema van De Lijn, heb ik helaas geen goed nieuws. Het is zo dat Wachtebeke als 54e gerangschikt stond in het decreet basismobiliteit. Dat betekent dat men met een beetje geluk in 2005-2006 de basismobiliteit zou gaan realiseren voor de gemeente Wachtebeke. Dat is een belangrijk item, omdat men op dat moment kan eisen dat het domein moet bereikbaar zijn voor iedereen enz. Vandaag hebben we nog samengezeten met de mensen die met mobiliteit bezig zijn in Vlaanderen en in de provincie, maar in een andere context. Er werd daar gezegd dat die realisatie van het basis mobiliteitsdecreet niet klaar zal zijn in 2006. Waarschijnlijk wordt het 2007 of 2008. Er was 25 miljoen euro voorzien, maar ze hebben dat gereduceerd naar 15 miljoen. Doordat ze de middelen verminderd hebben, kon het realiseren van de bereikbaarheid van dergelijke concentraties pas nadien in de tweede fase gebeuren, waarin men spreekt van netmanagement. Dat netmanagement kon men pas opstarten nadat de eerste fase gerealiseerd werd. Ik vrees dat men op De Lijn niet veel moet rekenen. In onze studie die voorligt zitten wel een aantal mogelijkheden met autobusverkeer. Ook door het heropenstellen van het Beerveldestation zou de bereikbaarheid een groot stuk verbeteren. Er zitten ook een paar 'parc and ride' systemen in, om te voorkomen dat bij evenementen de gewestweg helemaal geblokkeerd is, want dan kun je er met de bus ook niet op rijden. Er zijn daar dus een aantal zeer creatieve systemen voor uitgewerkt, maar ik denk dat wij voor een groot stuk zelf moeten opdraaien voor de financiering van de oplossingen. Maar dit hoeft niet zo zwaar te wegen als we ons beperken tot de ogenblikken dat het in ons domein het drukst is, dus in de verlofperiode. Voorzitter, ik denk dat ik aan het einde van mijn Latijn ben. Tenzij er sommigen vinden dat ik nog niet voldoende geantwoord heb?

WATERBEHEERSING

P. 24 BELEIDSNOTA: WATERLOPEN: TUSSENKOMST OVER DE BEDENKELIJKE KWALITEIT VAN DE RUIMINGSSPECIE IN DE WATERLOPEN

De heer voorzitter

Er was een voorbehoud gemaakt door de heer Stevenheydens. Wordt die gehouden, mijnheer Veys, loco door u?

De heer Veys

De heer Stevenheydens heeft aan de Griffie laten weten dat hij verzaakt aan zijn vraag en er in de komende maanden eens zal op terugkomen.

ONDERWIJS

P. 162-257: 719 ONDERWIJS: ALGEMENE ZAKEN: 739 SECUNDAIR ONDERWIJS - 749 WETENSCHAPPELIJK ONDERWIJS - 759 BUITENGEWOON ONDERWIJS: ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Van Autreve

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het zal niemand verwonderen dat ook onze fractie stelt dat er in het provinciaal onderwijs goed werk wordt geleverd door het personeel, de directies en de gedeputeerde.

Helaas is er ook een kleine vlek op dit kraaknette rapport. Onze fractie betreurt dat het niet gelukt is om in het kader van het openschoolproject de scholengemeenschap uit te breiden met de scholen van het stedelijk onderwijs. We hebben altijd gesteld dat men nogal impulsief van start gegaan is bij deze samenwerking. Groen! is nochtans overtuigd van de zinvolheid van dit project, maar we mogen niet blijven stilstaan bij wat voorbij is. Daarom moet het provinciaal onderwijs uitgaan van haar eigenheid. Een eigenheid die mede bepaald wordt door het feit dat het vooral TSO en BSO scholen zijn in het provinciaal onderwijs.

In alle TSO- en BSO-scholen zitten naast sociaal kansarme leerlingen veel jongeren met leerproblemen (dyslexie, dyscalculie,...) Vaak zijn deze leerlingen even intelligent als andere.

Leerlingen die door hun specifieke problemen de ene ontgoocheling na de andere oplopen. Dit leidt tot allerlei moeilijkheden en frustraties bij jongeren en hun ouders. Dyslexie bijvoorbeeld, hoeft helemaal niet frustrerend te zijn, met een goed remediërend en compenserend schoolbeleid kunnen al veel problemen opgelost worden.

Dit brengt ons tot de sticordi-methode, dit is een methode die 4 pijlers hanteert: namelijk stimuleren, compenseren, remidiëren, dispensereren. Dat betekent concreet dat men gaat proberen die leerlingen zoveel mogelijk te stimuleren, hun problemen te compenseren door het aanbieden van bijvoorbeeld geluidscassettes, het gebruik van de computer voor het maken van examens, of een heel eenvoudige truc is gewoon het voorlezen van examenvragen.

Daarnaast is er ook remediëring, een belangrijke schakel in het proces. Leerlingen moeten gewezen worden op hun fouten, zodat ze zichzelf kunnen bijhouden of verbeteren. Tenslotte wordt er ook gedispenseerd door bijvoorbeeld leerlingen een vrijstelling te geven voor een aantal opdrachten zoals dictee.

Deze methode zal zeker door een aantal leerkrachten toegepast worden en ook in de scholen sijpelt stilaan de kennis over dyslexie binnen. Willen we dyslexie en andere leerproblemen aanpakken, dan zal dit enkel slagen als het volledige schoolteam er achter staat.

En uit het antwoord op mijn vraag op de commissie bleek dat één van de provinciale scholen reeds bezig was met deze problematiek. Verder had ik ook het gevoel dat de gedeputeerde wel wat belangstelling had voor de leerlingen met leerproblemen en hoe we in de toekomst de leerlingen beter kunnen helpen.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Laten we vooral niet wachten op het signaal vanuit de Vlaamse regering om er werk van te maken. We zouden 'het oog hebben voor leerlingen met allerlei leerstoornissen' als een kerntaak moeten gaan beschouwen in ons provinciaal onderwijs. Daarin zouden we ons misschien ook nog van anderen kunnen onderscheiden.

DEBATTEN

Mijn pleidooi om extra aandacht voor deze problematiek houdt natuurlijk ook extra middelen in. Volgens Groen! staat er op de begroting voor onderwijs een artikel dat gemakkelijk kan omgevormd worden tot een budget voor de ondersteuning van leerproblemen in het provinciaal onderwijs. Het gaat over het artikel bestemd voor "ondersteuning van het fundamenteel wetenschappelijk onderzoek".

In de commissie bleek al dat dit bedrag niet meer gaat naar het fundamenteel onderzoek in de biochemie waarvoor het destijds is opgericht en dat de universiteit Gent vaak laat of helemaal niet haar dossier instuurt om aanspraak te maken op dit budget.

Ik kreeg alvast de indruk dat niemand goed weet waarvoor dit bedrag gebruikt wordt en dat ook de universiteit niet echt wakker ligt van dit bescheiden bedrag. Daarnaast kan je ook de vraag stellen of dit wel een taak van de provincie is om het fundamenteel onderzoek te ondersteunen.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik denk dat het provinciaal onderwijs in Oost-Vlaanderen heel wat leerlingen frustraties en moeilijkheden tijdens hun studies en in hun latere beroepsleven kan besparen door een gericht beleid te voeren waar het aanpakken van leerproblemen een onderdeel is van het pedagogisch project.
Dank u.

De heer voorzitter

Dank u zeer Mijnheer Van Autreve.

P. 162-257: 719 ONDERWIJS: ALGEMENE ZAKEN: 739 SECUNDAIR ONDERWIJS - 749 WETENSCHAPPELIJK ONDERWIJS - 759 BUITENGEWOON ONDERWIJS: ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer voorzitter

De algemene tussenkomst van mevrouw Van Grembergen valt weg.

P. 162-257: 719 ONDERWIJS: ALGEMENE ZAKEN: 739 SECUNDAIR ONDERWIJS - 749 WETENSCHAPPELIJK ONDERWIJS - 759 BUITENGEWOON ONDERWIJS: ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik kan in ieder geval aansluiten bij de algemene tussenkomst van collega Van Autreve waar hij de lof zwaait naar gedeputeerde Verleyen inzake zijn beleid als gedeputeerde voor onderwijs. Het is natuurlijk wel zo dat als men vanuit het politieke standpunt kijkt naar de dossiers, de marges waarbinnen het beleid zich kan manoeuvreren eerder beperkt zijn. Meestal gaat het over het vervullen van wettelijke verplichtingen. Toch wil ik opmerken dat gedeputeerde Verleyen dat in grote mate met veel verve doet.

Tevredenheid omtrent onderwijs. In eerste instantie is het belangrijk dat de leerlingen tevreden zijn. Ik heb ook gelezen en vernomen dat die tevredenheid door een groot gedeelte van die leerlingen gedragen wordt. Ook de ouders zien het provinciaal onderwijs als een degelijk onderwijsnet. De provincie profileert zich enerzijds als inrichter van verschillende onderwijstypes en probeert anderzijds waar mogelijk is een aantal lacunes in te vullen die zich op lokaal vlak optekenen. Ik denk op dat vlak sluit dat nauw aan bij wat het principe zou moeten zijn van een provincie. Dus daar waar een lokale overheid er niet in slaagt om bepaalde initiatieven op te starten of in stand te houden en de hogere overheid, namelijk de Vlaamse overheid niet voldoende aandacht heeft, denk ik dat de provincie met de beperkte middelen die ze hebben toch een aantal mooie initiatieven ter zake nemen. Als men naar de kostprijs per leerling kijkt, ligt die wel vaak hoger dan bij het vrij onderwijs.

Zo kom ik bij de beleidsverklaring van de heer gedeputeerde waar collega Van Autreve ook al naar verwees, meerbepaald naar de samenwerking. Het is goed dat er gekozen wordt voor samenwerking binnen het onderwijsnet.

In eerste instantie is het ook logisch dat men zich probeert te verenigen binnen het officieel net, maar de provincie mag ook niet lijden aan koudwatervrees. Initiatieven met het vrij onderwijs moeten ook mogelijk zijn. Het klopt dat dergelijke initiatieven gekaderd zijn binnen een voorzichtige operatie. Het laatste voorbeeld van het Koninklijke Lyceum heeft duidelijk aangetoond dat men enerzijds niet overhaast mag tewerk gaan, dat men niet mag geconfronteerd worden met een schepen voor onderwijszaken die lijden aan profileringsdrang en anderzijds moet men zoveel mogelijk achter de schermen contact kunnen voorbereiden zonder dat men onnodig ouders of personeel verontrust. Ik begrijp het is een moeilijke eenwichtsoperatie, maar men mag zich zeker niet laten ontmoedigen door het probleem van het Koninklijke Lyceum. Ik zou zeggen ga verder op de ingeslagen weg.

Een ander initiatief dat de provincie dit jaar heeft opgestart is een centrum voor deeltijds beroeps secundair onderwijs in het PTI Eeklo. Ook daar alle lof voor. Men moet nu wel nog afwachten of men tegen 1 februari het cijfer van 25 leerlingen haalt. Op zich lijkt het niet veel en men spreekt nu al over 20 leerlingen, maar ook deze evolutie zal men van nabij moeten volgen.

Wat de nieuwigheden betreffen in de nota, stel ik wel vast dat men zoveel concrete initiatieven niet kan aankondigen, het is veeleer het realiseren van beslissingen die in 2004 genomen zijn of het verderzetten ervan. Een voorbeeld van die nieuwigheden is het feit dat bevoegdheden van de inrichtende macht kunnen worden overgedragen aan de directeur. Hierbij kan de directeur autonoom optreden in de schoolraad. Volgens de beleidsnota moet nog bepaald worden welke bevoegdheden bij de inrichtende macht blijven en welke gedelegeerd worden aan de directeur. Ik had graag vernomen in welke richting dit zou evolueren en in welke richting men daaromtrent een denkoefening doet.

Wat de investeringen betreft heb ik toch iets minder lof. Ik vind dat wij als commissie voor onderwijs toch wel de nodige documentatie zouden mogen krijgen wat bijvoorbeeld het softwareplan betreft. Het is al verschillende keren aangehaald, maar telkens zeer partieel. Het is misschien nuttig dat wij als commissie eens een algemene visie hebben met ook de probleempunten, dan kunnen we zeggen dit is de operatie die wij binnen twee of drie jaar wensen te realiseren.

Hetzelfde geldt rond de problematiek van de investeringen aan gebouwen: het aanpassen van gebouwen conform de reglementeringen van de brandweer. Dit is ook al verschillende keren aangehaald in de commissie. Ik vermoed dat er binnen de administratie een zekere planning rond bestaat van wat de meest dringende werken zijn. Ook daar zien we telkens maar datgene wat binnen het jaar wordt gerealiseerd. Ik weet ook wel dat men kan blijven investeren en ook al heeft men binnen tien jaar alles gerealiseerd, dan nog zullen er zich nieuwe problemen aandienen. Toch mis ik hier ook een beetje het volledige verhaal, we zien hier ook alles in kleine stukjes. Ik verwijs hierbij ook naar de problematiek van de legionellabestrijding, ook dit mag binnen dezelfde commissie kaderen. Ik zou liever eens het volledige verhaal horen, dan wat nu het geval is.

Wat de investeringen betreft die voorzien zijn op de buitengewone begroting, stel ik vast dat het grootste gedeelte ervan een zuivere herneming is van de begroting 2004. Niet dat wij tegen dergelijke investeringen zijn, maar er zijn bijzonder weinig investeringen voorzien buiten diegenen die men in 2004 om bepaalde redenen niet heeft kunnen uitvoeren.

Er zijn ook nog kredietverschuivingen binnen die investeringen, bijvoorbeeld bij de eerste fase van het masterplan Burgemeester Van Driessche sprak men in de begroting 2004 over 2 100 000 EUR, in de nieuwe begroting heeft men 2 850 000 EUR voorzien. Ook bij PCVO Wetteren en PS Buso Buggenhout zijn daar verschillen zonder aanwijsbare redenen.

Over de planning had ik reeds een vraag gesteld in de commissie. Ik had toen ook gevraagd om voor de zitting een antwoord te krijgen. Alhoewel ik dit niet zo letterlijk bedoeld had, heb ik op 4 november een schrijven gekregen. Men had op het artikel 'plannen studies aanschaffingswaarde' vorig jaar bijna 100 000 EUR voorzien, maar dit jaar is er niets op dit artikel ingeschreven. Per brief heeft men mij laten weten dat dit gaat over kosten van opmetingen, optekeningen van schoolgebouwen in het kader van bijvoorbeeld opmaak van veiligheidsplannen en dat men in de begrotingswijziging dit artikel wel gaat inschrijven met een bedrag van 100 000 EUR. Ik vind dat een rare manier van werken. De opmaak van een veiligheidsplan is toch een constante zorg, dus is het toch logisch dat dit ingeschreven wordt in plaats van het te herleiden naar nul om dan daarna bij de begrotingswijzigingen het terug in te schrijven. Ik weet dat terwijl de begroting die hier nu ter stemming voorligt er al plannen zijn voor de eerste begrotingswijziging. Toch kan ik mij moeilijk voorstellen dat een dergelijk krediet ontbrak in de begroting.

DEBATTEN

Ik heb nog een aantal concrete vragen omtrent een paar initiatieven. Ik heb die in mijn tussenkomst vermeld met uitzondering van een. Een zaak heb ik pas vernomen nadat ik mijn tussenkomst ingediend had, binnen de termijn die mij door de voorzitter opgelegd was. Deze problematiek gaat over onhandelbare studenten van het Provinciaal Instituut voor Haartooi en Snit in Gent. Het gaat hier over een groep jonge dames tussen de 18 en 20 jaar. Dit zijn niet altijd katjes om zonder handschoenen aan te pakken, maar we zijn toch allemaal jong geweest. Ik vang ook het signaal op van de ouders dat er rond die problematiek vanuit de school slecht gecommuniceerd wordt naar de ouders toe. Zij hebben er het raden naar wat precies de reden is waarom die groep bestempeld wordt als onhandelbare studenten. Het is ook de bedoeling dat zij een contract voorgelegd krijgen. Ze moeten dat niet tekenen, maar hierin staan toch de perioden waar ze zich strikt moeten houden aan een aantal afspraken. Ik vraag mij dan ook af of u op de hoogte bent van deze problematiek. Ik heb er geen probleem mee dat u daar op een later tijdstip op antwoordt, want ik heb u mijn vraag niet op voorhand doorgegeven.

Ik wil ook nog opmerken wat de problemen betref in het sporthotel, is er mij gezegd dat u vorige week een onderhoud zou gehad hebben met de vakbond inzake de problematiek met het personeel. Maar wie ben ik natuurlijk!

Een ander zeer concreet initiatief dat uitgaat van het antipestteam op school is het pestdetectieplan. Dit is een privé-initiatief dat eigenlijk gegroeid is vanuit een groep die actief was of is in onderwijsmiddens. Hierbij is er recent in de pers op 22 oktober een groot artikel in Het Nieuwblad en Het Volk verschenen. Het klinkt allemaal zeer technisch, maar na enig opzoekingswerk is het mij toch duidelijk geworden. Zij stappen met een concreet concept naar de scholen om met een soort enquête de problematiek van het pesten te analyseren. Pesten is niets nieuws en het zal ook van alle tijden zijn. Dit initiatief verdient dan ook alle ondersteuning. Ik geloof dat er ook onderhandelingen zijn met de provinciale raad, die als het ware het provinciale onderwijs bundelt. Ook daar is de vraag gesteld geweest naar ondersteuning toe. Ik weet niet of de heer gedeputeerde hiervan op de hoogte is? Of hij dit initiatief goedgezind is en/of er al contacten geweest zijn? En is het provinciebestuur van plan om aan dit initiatief mee te werken en het eventueel financieel te ondersteunen?

De problematiek van de HACCP. Daarvoor verwijs ik naar een artikel in verband met de hygiëne in grootkeukens dat verschenen is in 'Testgezondheid', het tijdschrift van 'Testaankoop'. Het is een problematiek dat al lange tijd aansleept en ook grote investeringen vraagt om aan die normen te voldoen. Uit die enquête van 'Testaankoop' blijkt dat het over grote ondernemingen gaat, meerbepaald rusthuizen. Toch denk ik als het gaat over grootkeukens dat ons provinciaal onderwijs daar ook onder valt. Die HACCP normen zijn zeer specifiek, daarom is het misschien nuttig dat we binnen de commissie eens een stand van zaken daarover opmaken en ook de planning en prioriteiten die daarbij voorzien zijn. Voor alle duidelijkheid, ik zeg hier niet dat de klachten massaal kwamen van overheidsinstellingen, want 70% van de beste resultaten werden opgetekend in openbare instellingen. Terwijl 60% van de slechtste resultaten kwamen uit privé-instellingen. Als het goed is, wil ik deze stelling gerust bijtreden.

Tot slot kom ik nog even terug op de mondelinge vraag die ik gesteld heb over de EHBO-cursus voor leraren. De heer gedeputeerde heeft toen geantwoord dat er een opleiding voorzien is. Ook binnen de school is er telkens een nijverheidshelper. Toch zou ik graag nog verder vernemen van de heer gedeputeerde of er nog bijkomende initiatieven zijn die het volgen van de cursus promoten. Het is niet altijd eenvoudig om personeelsleden te stimuleren om een cursus te volgen, want er staat niets tegenover. Toch vind ik dat die opleiding een bijzondere meerwaarde kan vormen. De heer gedeputeerde heeft reeds gezegd dat er in het verleden nog geen grote ongevallen gebeurd zijn. Dus daarover moeten we ons zeker al geen zorgen maken.

Tot slot kan ik mij volledig terugvinden in het voorstel tot tekstwijziging dat is neergelegd in de beleidsverklaring voor onderwijs.
Dank u.

P. 202: PTI EEKLO, PHTI GENT, PIHS GENT, PI BURGEMEESTER VAN DRIESSCHE HAMME, PTI NINOVE, PIVA OUDENAARDE, PTI ZOTTEGEM, PM EEKLO, PM GENT: TOELAGE AAN LEERLINGEN MET EEN ZWAKKE SOCIALE ACHTERGROND: PLEIDOOI OM DEZE TOELAGE TE VERHOGEN

De heer De Cuyper

Gezien het late uur zal ik het kort houden. Als eerste wil ik wel zeggen dat er in het provinciaal onderwijs zeer goed werk geleverd wordt op alle niveaus. Ik wil dat heel duidelijk stellen. Ik zal als gevolg niet beginnen met 'maar', want er is geen 'maar'. Moest de provinciale begroting enkel bestaan uit het geheel van het onderwijs, zou ik geen enkele moeite hebben om deze begroting goed te keuren. Ik wil het hier hebben over een delicaat probleem waarin met veel tact moet opgetreden worden. We leven nu eenmaal in een tijd waarin 18 000 gezinnen moeten beroep doen op een budgetregeling met voorafbetalingen om aan elektriciteit, gas en verwarming te komen. Dit kwam onlangs nog in het nieuws. In tegenstelling tot wat de heer gedeputeerde Vercamer daarnet zei in het debat over landbouw, namelijk de regel van de Heilige Benedictus dat de sterken die sterker worden, de minder sterken mee trekken. Maar in onze maatschappijen waar het kapitalisme zegeviert, is dat niet waar. Rijken worden rijker en armen worden armer. Gene Benedictus bij ons.

De heer voorzitter

Volgens mij is dat het Mattheüs-effect.

De heer De Cuyper

Hij heeft in elk geval de heilige Benedictus geciteerd, Mijnheer de Voorzitter. Ik geloof dat gij hier niet waart op dat ogenblik.

Bon, de rijken worden dus rijker en de armen worden armer. Ik ben ervan overtuigd dat de heer gedeputeerde dit fenomeen zeer goed kent. Armoede is vaak een oorzaak van sociale achterstand bij kinderen. Toch is dat niet altijd het geval, want er zijn nog andere factoren die daar een rol in spelen. In veel gezinnen heerst er verborgen armoede, maar hebben ze toch het beste met hun kinderen voor. Zou het niet wenselijk zijn om deze toelagen ernstig te verhogen? Een doorgedreven onderzoek uitgaande van het personeel in de scholen naar deze verborgen toestand zal deze verhoging zeker rechtvaardigen. Deze suggestie geldt uiteraard voor de leerlingen van het buitengewoon onderwijs. Dank u.

P. 220: PM GENT: CONSTRUCTIES EN GEBOUWEN IN AANBOUW: BEDENKINGEN BIJ DE BRANDBEVEILIGINGSWERKEN

De heer De Cuyper

Het is hier eerder een technische kwestie waar veel geld mee gemoeid is. Deze kwestie steunt in feite op los zand. Als ik de heer gedeputeerde goed begrepen heb in de laatste commissie, gaat het over een som van 1 250 000 EUR die voorzien is voor brandbeveiligingswerken in de Provinciale Middenschool te Gent. Ik wil hier wel wijzen op het feit dat dit nog een betrekkelijk recent gebouw is.

De constructie van die school zou een voorbeeld kunnen zijn voor een 'open school'. Door zijn ruimte en helderheid heerst er in die school een ontspannen en rustgevende sfeer. Nu stelt men vast dat er iets mis zou zijn met de brandveiligheid. Is dat strikt genomen wel zo? Ik heb als gemeenteraadslid in Gent eens meegemaakt dat de brandweer op bezoek kwam. Na inspectie kwamen ze tot de vaststelling dat er stalen deuren moesten komen, dat er tussenmuren moesten geplaatst worden, maar bij die school zeggen ze dat niet. Ze zeggen: "Het zou wenselijk zijn". Nu moesten alle wensen vervuld worden die geformuleerd worden bij gelijk welk bestuursniveau, we zouden hier binnen een hemelse atmosfeer leven. Maar dat is niet zo.

Mijn vraag Mijnheer de Gedeputeerde is heel duidelijk, als er inderdaad een probleem zou bestaan, bij wie ligt de verantwoordelijkheid van die afschuwelijke fout die er gemaakt werd?

DEBATTEN

En wat is juridisch gezien de verantwoordelijkheid van de provinciale overheid hier in dit specifiek probleem dat misschien geen probleem is?

Dank u.

De heer voorzitter

Ik dank u voor uw bondigheid en uw helderheid, om u even te citeren. Maar de eerste ondervoorzitter vroeg welke school u eigenlijk bedoelt?

De heer De Cuyper

De Henleykaai.

P. 244: PSBLO MEETJESLAND: VOORSTEL TOT AANKOOP VAN DE MIDDENSCHOOL VAN HET GEMEENSCHAPS-ONDERWIJS TE ZELZATE

De heer De Vilder

Ongeveer 30 jaar geleden startte de gemeente Zelzate met het aanbieden van Bijzonder Lager Onderwijs. Vrij vlug werd de school bezocht door vele leerlingen, niet alleen uit Zelzate, maar ook uit de omliggende gemeenten. Met het aanbieden van Bijzonder Lager Onderwijs was het onderwijsplaatje op de gemeente Zelzate ook rond, want Zelzate is door zijn centrumfunctie een belangrijke gemeente wat het onderwijsaanbod betreft. Er is gemeentelijk lager onderwijs en zowel in het gemeenschapsonderwijs als in het vrij onderwijs is er een aanbod van de kleuterschool tot het hoger secundair onderwijs. Wat dit laatste betreft zowel ASO, TSO als BSO.

Enkele jaren geleden droeg de gemeente Zelzate haar Bijzonder Lager Onderwijs over aan de provincie Oost-Vlaanderen. Een bloeiende gemeenteschool maakt sindsdien deel uit van het PSBLO Meetjesland.

Door het grote aantal leerlingen kwam er plaatsgebrek en werd het provinciebestuur reeds een tweetal jaar verplicht om containerklassen te voorzien op de campus te Zelzate. Uiteraard is dit geen ideale oplossing en werd er sindsdien uitgekeken naar een betere vestiging voor de school.

Met lede ogen zien we in Zelzate het BLO onderwijs op termijn verdwijnen omdat het provinciebesluit bij gebrek aan enig alternatief in Zelzate plannen ontwikkelt voor een nieuwbouw te Assenede Stoepe. Mocht er geen alternatief zijn, is dit op zich geen slechte oplossing, want de provincie bezit de gronden te Stoepe.

Sinds dit schooljaar is er echter wel een alternatief in Zelzate. De Middenschool van de Gemeenteschool verhuist naar de gebouwen van het Koninklijk Atheneum, waardoor de oude schoolgebouwen in de Leegstraat 4 te Zelzate beschikbaar komen voor een andere doelstelling.

De gebouwen werden opgenomen in het jaarverslag van de provincie Oost-Vlaanderen - Monumentenzorg en Cultuurpatrimonium. In hoofdstuk 4 van het jaarverslag 3 Onderzoek en restauratie van het monumentaal en archeologisch patrimonium lezen we:
"De Middenschool is één van de weinige vooroorlogse sites die in het centrum van Zelzate naast de kerk en het voormalig Vredegerecht, bewaard zijn gebleven.

In de huidige toestand is de U-vormige aanleg en de oorspronkelijke opbouw gerespecteerd gebleven. Door uitgesteld onderhoud is vooral het schrijnwerk en de bedaking aan een onderhoudsbeurt toe. Door de directie van de school werd een dossier ter bescherming van het gebouw als monument ingediend. Dat is momenteel in onderzoek bij de bevoegde diensten. In afwachting worden de meest noodzakelijke onderhoudswerken aan het schrijnwerk en bedaking uitgevoerd."

Ondertussen werd het gebouw op 6 mei 2004 voorlopig beschermd. Ik zou het bijzonder spijtig vinden dat de site waar sinds 1876 onderwijs wordt aangeboden zou verdwijnen en plaats moeten maken voor een ander doeleinde.

Temeer het gebouw - De Leegstraat 4 - een begrip is van de plaats waar onderwijs wordt aangeboden, en dat de ligging, als plaats waar onderwijs wordt aangeboden, perfect past in de totale site waar zowel het Gemeenschapsonderwijs als het vrij onderwijs op wandelafstand is gelegen.

De school is meer dan voldoende groot voor het vestigen van een BLO, er zijn voldoende klaslokalen, directie en administratielokalen. Er is een onlangs gerestaureerde refter met keuken, er is een turnzaal, speelplaats, enz.

Uiteraard is het gebouw aan een grondige renovatiebeurt toe, zullen de klaslokalen en turnzaal aangepakt moeten worden.

Grote voordeel is de ligging van de school en het feit dat de gebouwen ter beschikking zijn.

In de begroting 2005 zijn enkel de ontwerpkosten voorzien voor de bouw van een eventuele nieuwbouw te Assende Stoepe. Concrete plannen zijn er dus niet. Ik durf dan ook aandringen om mijn voorstel, namelijk de aankoop en renovatie van de Middenschool te Zelzate met als doel er de vestiging Zelzate van het PSBLO Meetjesland, onder te brengen een kans te geven.

Als de ene dienst van de provincie zegt dat het waardevol is en kan opgenomen voor subsidie bij renovatie dan moet dit dossier ook door de onderwijsdirectie een kans krijgen. Ons laten afschrikken met opmerkingen dat de kost voor renovatie te hoog is gaat niet op, als men beseft dat men met de renovatie, en nuttige invulling van het gebouw na renovatie, meewerkt aan het behoud van het cultuur en archeologisch parimonium van onze provincie.

Geef dit dossier een kans, zo behoudt u een waardevolle site en blijft het BLO onderwijs te Zelzate, waar het 30 jaar geleden werd opgericht.

Dank u.

P. 254: PSBLO MEETJESLAND: CONSTRUCTIES EN GEBOUWEN IN AANBOUW: TUSSENKOMST OVER DE VESTIGING TE STOEPE

De heer voorzitter

Dit valt weg aangezien mevrouw Van Grembergen niet aanwezig is.

De artikelsgewijze bespreking van Onderwijs wacht nu alleen nog op het antwoord van de heer gedeputeerde.

Ik heb een paar voorstellen. Ik zou in overleg - via mevrouw de adviseur - de heer gedeputeerde willen vragen om vandaag met de antwoorden te beginnen. Ik zou graag om kwart voor zes stoppen, want ik heb een verplichting. De eerste gedeputeerde stelt om zes uur, in het kabinet van de voorzitter van de provincieraad, de nieuwe gouverneur aan de voorzitter voor. Daarom vraag ik dat we stoppen om kwart voor zes. De heer gedeputeerde kan dan rustig zijn tijd nemen om dan overmorgen woensdag Onderwijs afwerken, na de introductie in de raad van de nieuwe gouverneur, de voorstelling van de nieuwe gouverneur aan de raad, de korte toespraken van de eerste gedeputeerde van de voorzitter van de raad en van de gouverneur zelf. Daarna kan dan over de vraag van de heer Hertog met spoed gestemd worden.

Er volgt daarna nog een afzonderlijke agenda, namelijk punten buiten de begroting onder meer over het golfterrein, de specialiteit van sommigen hier op diverse banken. En we moeten uiteraard eerst nog de begroting afwerken met de amendementen en zo. Als we rond drie uur volop in bespreking zijn, kunnen we dat tegen zes uur afwerken.

Stemt de raad in met deze werkwijze?

Ik heb nog een mededeling.

Op zaterdag 11 december vindt het jaarlijkse VVP Colloquium plaats. Dit jaar gaat het door in de provincie Vlaams Brabant, Provincieplein 1 te Leuven. De deelnemers worden verwelkomt vanaf 9u30 in Leuven. Er zal opnieuw gewerkt worden rond verschillende thema's binnenlands bestuur, cultuur, milieu en subregionaal economisch beleid.

DEBATTEN

Daarenboven zullen de Vlaamse beleidsbrieven worden geanalyseerd. Het bureau van de raad heeft beslist om voor gemeenschappelijk vervoer te zorgen en om ook presentiegeld toe te kennen. De bus vertrekt om 8u30 aan het Zuid. Men moet inschrijven bij de VVP en diegenen die mee met de bus willen, moeten de Griffie verwittigen.

Nu de quaestor zegt: "Is het nog wel de moeite?" Ik ken grote strafpleiters waar ik mezelf niet bijreken, maar die een korte inleiding houden om de dingen al een beetje duidelijk te stellen en daarna het corpus van heel hun toespraak houden. Voor die inleiding zal de wat wrevelig geworden gedeputeerde Verleyen het woord krijgen op de artikelen die tot zijn bevoegdheid behoren en die onderwijs tot het provinciale standpunt behelzen. Tot kwart voor zes krijgt hij het woord.

De heer gedeputeerde Verleyen

Voorzitter, ik weet niet waar u uw conclusie haalt dat ik wat kregelig zou zijn. Dat is totaal...

De heer voorzitter

Het is geen conclusie, maar ik keek naar u en het is zo dat een leraar wiskunde mij altijd wat angst inboezemt en daarom dacht ik dat ge wrevelig was.

De heer gedeputeerde Verleyen

A ja, de oorzaak daarvan zal bij u gelegen hebben, denk ik.

Wat de antwoorden betreft ga ik eerst naar de tussenkomst van mijnheer Van Autreve. Ik wil mij wel verontschuldigen bij mijnheer Veys. U houdt een uitgebreide tussenkomst die bijna een alternatieve beleidsnota zou kunnen zijn of een beleidsnota waarbij je een heleboel dingen van ons opsomt, maar ik heb van u geen woord op papier gekregen. In de buurt was het geroezemoes zo groot dat mij wellicht een aantal dingen ontsnapt zijn. Ge moet maar een seintje geven als mij een aantal dingen ontsnapt zijn. Ik zal deze dan in een tweede ronde naar best vermogen beantwoorden.

Mijnheer Van Autreve begint met het probleem van de Hogeschool nog eens aan te kaarten. Het is inderdaad zo dat de aanpak op een betere manier kon verlopen dan gebeurd is. Ik wil u wel een beetje waarschuwen met uw voorbarige conclusie wanneer u stelt dat de stad Gent niet meer opgenomen zou worden in de scholengemeenschap, waarin ook de provincie zou aanwezig zijn. Tot 1 september 2005, de dag waarop een besluit moet genomen zijn, blijft die mogelijkheid bestaan. Niets belet ons vandaag om samen met Gent of met het officieel onderwijs een scholengemeenschap te vormen. Ik zou zeggen 'au grand complet', waarbij zowel gemeenschapsonderwijs, als de provincie, als de stad in een enkele scholengemeenschap zouden ondergebracht worden. Vandaag is daar geen besluit over en dat blijft allemaal mogelijk. Trouwens de stad Gent is vragende partij om samen met hen een scholengemeenschap te vormen. Alleen worden wij daardoor in een moeilijke positie geplaatst in die zin dat de stad Gent enkel een scholengemeenschap kan vormen op haar grondgebied en eventueel op de aangrenzende zones zoals die in een decreet zijn afgebakend. Dus 44 zones waarin de schoolgemeenschappen Vlaanderen eigenlijk overdekken.

Wij zitten met ons onderwijs binnen de provincie Oost-Vlaanderen ook in andere zones en wij zijn eigenlijk vragende partij naar partners die algemeen onderwijs verstrekken, want wij hebben dat niet. Je moet in een scholengemeenschap zowel technisch, beroeps-, als algemeen vormend onderwijs hebben. Ik heb aan de stad Gent gezegd dat het voor ons bijzonder moeilijk is om het gemeenschapsonderwijs buiten Gent te laten vallen, daar waar we ze juist nodig hebben want zo komen we in een situatie terecht waarin we geïsoleerd geraken en geen partners meer hebben voor een scholengemeenschap. Dus vandaag blijft dat allemaal nog mogelijk en er wordt verder over nagedacht wat de beste oplossing zou zijn.

Nu naar de problematiek rond de ondersteuning van leerlingen met leerstoornissen. Dit is eigenlijk te weinig bekend. Wij zouden daar eigenlijk meer ruchtbaarheid moeten aan geven. Het is zeker niet mijn bedoeling om andermans pluimen op mijn hoed te steken, maar mijnheer Van Autreve wat ik u nu ga vertellen is voornamelijk de inzet van sommigen van onze directies.

In het buitengewoon onderwijs hebben wij op vraag van een raadslid een autiklasje opgestart. We hebben daarvoor vier of vijf leraressen speciale vorming gegeven. Ik denk dat dit een zeer groot succes zal worden, in zoverre zelfs dat wij vandaag al leerlingen moesten weigeren. We zouden gemakkelijk leerlingen genoeg vinden voor het drievoud van diegenen die we nu bedienen in dat type onderwijs.

Naast ons buitengewoon onderwijs zijn er ook nog heel wat andere zaken die wijzen op de alertheid van het provinciaal onderwijs Oost-Vlaanderen voor leerstoornissen. De meest voorkomende stoornissen waarmee wij geconfronteerd worden zijn dyslexie, dyscalculie, dyspraxie, disortografie ADHD en NLD. Deze problematiek is al jaren bij al onze scholen gekend. Er wordt ook concreet en gestructureerd op ingespeeld vanuit wetenschappelijk onderbouwde invalshoek. Dat gebeurt met een stappenplan, met responsabilisering van alle personeelsleden, met handelingsafspraken en met werkplannen op basis van de sticordimethode die je zelf hebt vermeld. Bij aanvang van elk schooljaar worden alle leerstoornissen gedetecteerd via verschillende kanalen. Uiteraard is de informatie van de ouders die hun kinderen op dat vlak het best kennen daarbij van belang en eventueel ook van de begeleiders voor zover de stoornis al is vastgesteld.

We stellen soms vast dat de stoornis pas in het onderwijs door de leerkracht wordt gedetecteerd, vandaar dat het van belang is dat onze leerkrachten daarop voorbereid zijn, zodat zij dergelijke stoornissen gemakkelijk kunnen herkennen. De instaptoetsen geven daarover ook een stuk duidelijkheid. Er is ook nog de info van het CLB en die die door de leerlingen van hun basisonderwijs wordt meegebracht. Elke leerling wordt gescreend door het CLB en door de cel leerlingenbegeleiding. Er worden individuele handelingsplannen opgesteld. Deze maatregelen zijn bijvoorbeeld examens in een groter lettertype, meer tijd tijdens de examens, het hardop voorlezen van opdrachten. Deze zaken worden verder in consensus genomen binnen de school. De verzamelde informatie wordt ook telkens doorgegeven aan het volgende leerjaar.

Ik wil hier in het bijzonder een pluim toewijzen aan de directie van het PTI Zottegem. Zij zijn voortrekker in deze materie. Die school heeft haar eigen deskundigheid in een nascholingsproject - dat de overheid opzette ten behoeven van alle Vlaamse scholen - mogen etaleren. Mevrouw de directrice heeft hierbij een bijzonder grote verdienste.

Ze hebben daar een project opgezet samen met de universiteit van Gent. Hun ervaring is ondertussen doorgegeven aan alle Vlaamse scholen die met die problematiek bezig zijn. Er werd ook een sterke - en zwakte analyse gemaakt voor de scholen via een trajectmatrix en een wetenschappelijk onderbouwd stappenplan met hulpvraagdiagnostisering, remediëring, ..., op zes niveaus voor leerlingen, ouders, directies, CLB en nog derden. PTI Zottegem werkte dit uit in samenwerking met diverse ervaringsdeskundigen uitgaande van wetenschappelijke studies en analyses in samenwerking met de Universiteit Gent. Ik moet mevrouw Verdonck daarvoor bijzonder feliciteren, want deze werkwijze is zo efficiënt dat de uitgeverij Kluwer Editoriaal deze procedures medio april 2005 in een publicatie zal uitgeven. Dit bewijst dat wij voor deze problematiek zeker aandacht hebben. Ik wil dit wel relativeren naar onze andere scholen toe, maar als pilootproject kan het PTI Zottegem wel tellen op dat vlak.

Dat brengt mij bij de ondersteuning van het fundamenteel wetenschappelijk onderzoek. Het is inderdaad moeilijk om via het document begroting (en dan voornamelijk het cijfermatig document) te achterhalen of de Universiteit Gent al dan niet geïnteresseerd is en er werk van maakt. Ik dacht dat ik daarover in de commissie reeds voldoende duidelijkheid gegeven had. Volgens mij is het zo dat die professoren-wetenschappers, met hun gekende slordigheid op sommige gebieden, meer houden van de problematiek waarmee ze wetenschappelijk bezig zijn dan van het administratieve werk dat daaraan vast zit. Op die manier kan het wel eens gebeuren dat ze de nodige documenten tijdig vergeten in te dienen. Daardoor vindt ge die som - die we aan de universiteit geven voor basisonderzoek - het ene jaar tweemaal in onze begroting terug en het volgende jaar niet of slechts een voorschot. Het maakt dus sprongen, maar het heeft niets te maken met het al of niet geïnteresseerd zijn of het zinvol bezig zijn met het basisonderzoek. Het is eerder een administratieve slordigheid.

Het is wel zo Mijnheer Van Autreve, als wij dat initiatief dat in Zottegem is uitgewerkt ook naar onze andere instellingen willen gaan uitbreiden, er meer middelen zullen nodig zijn die we dan ook zullen voorzien, maar dat neemt niet weg dat het basiswetenschappelijk onderzoek daardoor zijn middelen zou verliezen. We gaan proberen om dat op andere plaatsen te vinden.

DEBATTEN

Het is hier in de raad al verschillende keren gezegd dat we allicht beter in mensen investeren, dan in stenen. Misschien kunnen we dan beter bepaalde investeringen wat gebouwen en dergelijke betreffen, op de lange baan schuiven om die andere projecten mee te financieren.

Dat brengt mij bij de tussenkomst van mijnheer Veys. Ik heb geprobeerd om te noteren, maar ik vrees dat ik veel gemankeerd heb. Ik geloof dat u ook gewezen had op de problematiek rond de scholengemeenschap in Gent en daar heb ik reeds op geantwoord. In verband met het opstarten van het deeltijds beroepsonderwijs ECO kan ik u zeggen dat we momenteel 21 leerlingen hebben. Het ziet er dus naar uit dat we tegen 1 februari die 25 leerlingen zullen halen.

Ik heb reeds precedenten waarbij de Vlaamse gemeenschap situaties met 18 of 19 leerlingen heeft erkend. Die erkenning hebben we al en wat die subsidiëring betreft heb ik goeie moed dat we binnen de totale reguliere situatie terechtkomen.

Dan hebt u een aantal bedenkingen die telkens op hetzelfde neerkomen, als ik ze goed heb samengevat. Namelijk uw klacht dat u telkens geconfronteerd wordt met gesaucissoneerde initiatieven. Het zou misschien goed zijn om ze eens in hun geheel naar voren te brengen. In de eerste plaats wat wij hier in dit huis Picto noemen, het informatiseren van dat onderwijs, daar bestaan twee basisnota's over waarin dat geheel zit. Die zijn hier trouwens al geweest, zowel wat de toewijzing betreft (maar dat is dan teruggegaan omdat we geen beslissing genomen hebben) als de principiële zaak. Dat is u misschien ontgaan.

Dat was nogal volumineus, maar ik heb daar geen bezwaar tegen om de mensen die daar dagdagelijks mee bezig zijn te vragen om in de commissie een exposé te geven over dat informatiseren. Zij zullen dat graag doen, want het is tenslotte een erkentelijkheid als je de kans krijgt om voor de verkozenen van de provincieraad de vrucht van hun arbeid te tonen. Ik ben ervan overtuigd dat ze daar zeer fier op zijn en dat ze dat graag zullen doen.

Voor wat de investeringen betreft en de brandveiligheid heb je een beetje dezelfde klacht geuit. Maar daar kunnen wij niet anders, want als je de investeringen in het geheel bekijkt in het onderwijs, aan de gebouwen, in brandveiligheid, aan elektriciteitswerken, dat zijn allemaal stukjes die je terugvindt in het beleidsplan 2000-2006. Deze dossiers zijn een beetje gelijkaardig aan de problematiek van daarnet over de bouwvergunningen, bodemonderzoek,... en afhankelijk van het verkrijgen van die zaken worden die in de pipeline gestoken. Dat is dan ook de reden dat die maar in stukjes naar voren geschoven worden. Het geheel blijft wel altijd binnen datgene wat wij in de beleidsnota 2000-2006 gezegd hebben.

Bij de investeringen gebeurt het inderdaad dikwijls dat de eerste ramingen fors opgetrokken worden in de tweede fase. De reden daarvan is dat een aantal zaken niet voorzien waren in de voorontwerpfase, maar die wel desiderata zijn van de leerkrachten die er functioneren. Wat ook niet wil zeggen dat die integraal uitbetaald worden.

Als je te laag raamt, heb je dus problemen. Het gaat hier ook over buitengewone investeringen en daardoor is onze gedeputeerde voor de begroting op dat vlak iets ruimer, want je geeft dat toch niet direct uit en die zaak wordt eerst finaal bekeken op het moment dat je een uitvoeringsplan hebt.

De heer voorzitter

Mijnheer de gedeputeerde wilt u langzaam afronden? U kunt dan rustig verder nadenken over wat mijnheer Veys allemaal gezegd heeft. En mijnheer Veys kan dan eens rustig nadenken over hoe charmant het zou zijn om vooraf een nota aan de gedeputeerde te geven. Ik zeg maar wat. Beiden kunnen er eens over nadenken.

Mijnheer de gedeputeerde, ook over de andere interpellanten, want u moet ook nog antwoorden aan mijnheer De Cuyper op twee belangrijke punten, en ook nog aan mijnheer De Vilder in het algemeen. Wat denkt ge? Zullen we woensdag voortdoen?

De heer gedeputeerde verleyen

Voor mij is dat goed

De heer voorzitter

Een ogenblik Dames en Heren, we gaan nog niet schorsen. Ik dank de heer gedeputeerde Verleyen voor zijn begrip.

Vergeet niet woensdag wordt het allemaal zeer moeilijk. Om 13u30 verzamelt het bureau van de raad in het kabinet van de voorzitter. We gaan dan samen naar het kabinet van de nieuwe gouverneur, zodat ik daar de gouverneur prioritair aan het bureau kan voorstellen. Om 14u begroet de raad de nieuwe gouverneur. Er volgt eerst een korte toespraak van de voorzitter, van de eerste gedeputeerde en daarna nog een van de gouverneur. Respectgewijs zou ik dan even schorsen.

Daarna komen we terug in zitting voor de verderzetting van de artikelsgewijze bespreking van de begroting onderwijs en sport. De heer Verleyen krijgt dan meteen weer het woord, met mijn dank omdat hij zijn antwoord heeft willen opdelen. Daarna volgen de replieken en het sport debat met het antwoord.

Na de artikelsgewijze bespreking volgen de stemmingen, de amendementen en de slotverklaring van de eerste gedeputeerde namens de deputatie. En uiteraard de stemming over het budget zelf. Daarbij sluiten de punten van de golf aan.

Om 18u is er het aperitief en de receptie. Het banket ter gelegenheid van de vaststelling van de begroting van de provincieraad volgt daarop. We hebben er dit jaar aan toegevoegd dat het ook in zekere mate een eerbetoon en verwelkoming is aan onze nieuwe gouverneur, want hij treedt precies op de dag van het banket in functie.

Dat zal het ongeveer zijn, een zeer drukke agenda.

Vergeet niet in te schrijven, voor diegenen die geïnteresseerd zijn, voor zaterdag 11 december voor het jaarlijkse VVP Colloquium. De eerste ondervoorzitter gaat in elk geval en is ook bereid om anderen te woord te staan.

EINDE VAN DE ZITTING